

ФОП «НЕРОНОВА» Є.М.

Замовник: Димерська селищна рада

РОЗДІЛ

**Охорона навколишнього природнього
середовища**

**Проекту детального плану території земельної
ділянки з кадастровим номером
3221884400:07:138:1022, загальною площею
2,9983 га, розташованої на території
Димерської селищної ради Вишгородського
району Київської області**

Директор ФОП

Головний архітектор проекту

Неронова Є.М

Неронова Є.М

ЗМІСТ

1. Зміст та основні цілі документа державного планування, його зв'язок із іншими документами державного планування	3
2. Характеристика поточного стану довкілля, у тому числі здоров'я населення та прогностні зміни цього стану, якщо документ державного планування не буде затверджено	11
3. Характеристика стану довкілля, умов життєдіяльності населення та стану його здоров'я на територіях, які ймовірно зазнають впливу	28
4. Екологічні проблеми, у тому числі ризики впливу на стан здоров'я населення, які стосуються документа державного планування, зокрема щодо територій з природоохоронним статусом	32
5. Зобов'язання у сфері охорони довкілля, у тому числі пов'язані із запобіганням негативного впливу на здоров'я населення, встановлені на міжнародному, державному та інших рівнях, що стосуються документа державного планування, а також шляхи врахування таких зобов'язань під час підготовки документа державного планування	35
6. Опис наслідків для довкілля, у тому числі для здоров'я населення, у тому числі вторинних, кумулятивних, синергічних, коротко-, середньо- та довгострокових, постійних і тимчасових, позитивних і негативних наслідків	39
7. Заходи, що передбачається вжити для запобігання, зменшення та пом'якшення негативних наслідків виконання документа державного планування	40
8. Обґрунтування вибору виправданих альтернатив, що розглядалися, опис способу в який здійснювалась стратегічна екологічна оцінка ...	43
9. Заходи, передбачені для здійснення моніторингу наслідків виконання документа державного планування для довкілля, у тому числі для здоров'я населення	45
10. Опис ймовірних транскордонних наслідків для довкілля, в тому числі для здоров'я населення	48
11. Резюме нетехнічного характеру	49

ДОДАТКИ

1. ЗМІСТ ТА ОСНОВНІ ЦІЛІ ДОКУМЕНТА ДЕРЖАВНОГО ПЛАНУВАННЯ, ЙОГО ЗВ'ЯЗОК ІЗ ІНШИМИ ДОКУМЕНТАМИ ДЕРЖАВНОГО ПЛАНУВАННЯ

Передумови здійснення стратегічної екологічної оцінки.

Стратегічна екологічна оцінка (далі - СЕО) є основним інструментом для забезпечення врахування екологічних міркувань, включаючи здоров'я населення, при розробці проектів документів державного планування в даному випадку містобудівної документації. СЕО сприяє сталому розвитку через вирішення проблем довкілля враховуючи економічний та соціальний інтерес, а також інтеграцію цілей зеленої економіки, сталого споживання і виробництва у процес прийняття стратегічних рішень.

Статтею 1 Закону України «Про стратегічну екологічну оцінку» визначено, що стратегічна екологічна оцінка - процедура визначення, опису та оцінювання наслідків виконання документів державного планування для довкілля, у тому числі для здоров'я населення, виправданих альтернатив, розроблення заходів із запобігання, зменшення та пом'якшення можливих негативних наслідків, яка включає визначення обсягу стратегічної екологічної оцінки, складання звіту про стратегічну екологічну оцінку, проведення громадського обговорення та консультацій (за потреби – транскордонних консультацій), врахування у документі державного планування звіту про стратегічну екологічну оцінку, результатів громадського обговорення та консультацій, інформування про затвердження документа державного планування та здійснюється у порядку, визначеному цим Законом.

На сучасному етапі розвитку суспільства все більшого значення у міжнародній, національній і регіональній політиці набуває концепція збалансованого (сталого) розвитку, спрямована на інтеграцію економічної, соціальної та екологічної складових розвитку. Поява цієї концепції пов'язана з необхідністю розв'язання екологічних проблем і врахування екологічних питань в процесах планування та прийняття рішень щодо соціально-економічного розвитку країн, регіонів і населених пунктів.

Стратегічна екологічна оцінка є засобом, що дозволяє попередньо всебічно розглянути можливі аспекти впливу на довкілля планової діяльності, що дає змогу запобігти або знизити ризики негативного впливу на навколишнє середовище в процесі стратегічного планування та реалізації положень документів державного планування.

Метою стратегічної екологічної оцінки є сприяння сталому розвитку шляхом забезпечення охорони довкілля, безпеки життєдіяльності населення та охорони його здоров'я, інтегрування екологічних вимог під час розроблення та затвердження документів державного планування.

Необхідність здійснення СЕО визначається відповідно до статті 2 Закону України «Про стратегічну екологічну оцінку», ст. 2, 11, 14, 17, 19 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності», інших нормативно-

правових документів та з урахуванням положень «Методичних рекомендацій із здійснення стратегічної екологічної оцінки документів державного планування», затверджених наказом Міністерства екології та природних ресурсів України від 10.08.2018 р №296.

Відповідно до підпункту 3 пункту 1 статті 1 Закону України «Про стратегічну екологічну оцінку» до документів державного планування відноситься, в тому числі, містобудівна документація. Відповідно до статті 19 Закону України «Про основи містобудування» при розробці і реалізації містобудівної діяльності суб'єкти містобудівної діяльності зобов'язані дотримуватись основних завдань та заходів щодо забезпечення сталого розвитку населених пунктів та екологічної безпеки територій.

Відповідно до положень Порядку здійснення моніторингу наслідків виконання документа державного планування для довкілля, у тому числі для здоров'я населення затвердженого Кабінетом Міністрів України від 16 грудня 2020 р. № 1272 замовником є Димерська селищна рада, яка відповідальна за здійснення моніторингу наслідків виконання документу державного планування. З метою забезпечення здійснення моніторингу замовник своїм рішенням може утворювати групи експертів, що відповідальні за здійснення моніторингу (моніторингові групи), визначати їх склад та порядок роботи.

З урахуванням положень нормативно-правових актів була визначена необхідність здійснення СЕО для проекту документу державного планування місцевого рівня – «Детальний план території для розміщення об'єктів рекреаційного призначення на території Димерської селищної ради Вишгородського району Київської області».

Обсяги досліджень та методологія стратегічної екологічної оцінки

Стратегічна екологічна оцінка проекту документу державного планування «Детальний план території для розміщення об'єктів рекреаційного призначення на території Димерської селищної ради Вишгородського району Київської області» здійснюється відповідно до етапів, зазначених у статті 9 Закону України «Про стратегічну екологічну оцінку»:

Порядок здійснення СЕО затверджено відповідно до статті 9 Закону України «Про стратегічну екологічну оцінку» та V розділу Методичних рекомендацій із здійснення стратегічної екологічної оцінки документів державного планування. Етапами стратегічної екологічної оцінки є:

- визначення обсягу стратегічної екологічної оцінки;
- складання звіту про стратегічну екологічну оцінку;
- проведення громадського обговорення та консультацій у порядку, передбаченому статтями 12 та 13 Закону України «Про стратегічну екологічну оцінку», транскордонних консультацій у порядку, передбаченому статтею 14 цього Закону;
- врахування звіту про стратегічну екологічну оцінку, результатів громадського обговорення та консультацій;

- інформування про затвердження документа державного планування;
- моніторинг наслідків виконання документа державного планування для довкілля, у тому числі для здоров'я населення.

Нормативно-правова база проведення СЕО в Україні

Методологія ґрунтується на європейському досвіді проведення стратегічної екологічної оцінки документів державного планування.

Основними міжнародними правовими документами щодо СЕО є Протокол про стратегічну екологічну оцінку (Протокол про СЕО) до Конвенції про оцінку впливу на навколишнє середовище у транскордонному контексті (Конвенція ЕСПО), ратифікований Верховною Радою України (№ 562-VIII від 01.07.2015), та Директива 2001/42/ЄС про оцінку впливу окремих планів і програм на навколишнє середовище, імплементація якої передбачена Угодою про асоціацію між Україною та ЄС.

Засади екологічної політики України визначені Законом України «Про основні засади (Стратегію) державної екологічної політики на період до 2030 року» (ухвалено Верховною Радою України 21 грудня 2010 року). В цьому законі СЕО згадується в основних принципах національної екологічної політики, інструментах реалізації національної екологічної політики та показниках ефективності Стратегії. Зокрема, одним з показників цілі 4 Стратегії «Інтеграція екологічної політики та вдосконалення системи інтегрованого екологічного управління».

У 2012 році Наказом Міністерства екології та природних ресурсів України (від 17.12.2012 р. № 659) затверджено «Базовий план адаптації екологічного законодавства України до законодавства Європейського Союзу (Базовий план апроксимації)».

Зокрема, відповідно до цього плану потрібно привести нормативно-правову базу України у відповідність до вимог «Директиви 2001/42/ЄС про оцінку впливу окремих планів та програм на навколишнє середовище». 21 лютого 2017 р. у Верховній Раді України було зареєстровано нову редакцію законопроекту «Про стратегічну екологічну оцінку» (реєстраційний № 6106). Метою законопроекту є встановлення сфери застосування та порядку здійснення стратегічної екологічної оцінки документів державного планування на довкілля.

Законопроект, розроблений на виконання пункту 239 плану заходів з імплементації Угоди про асоціацію між Україною та ЄС, спрямований на імплементацію Директиви 2001/42/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 27 червня 2001 р. про оцінку наслідків окремих планів та програм для довкілля.

Закон України «Про стратегічну екологічну оцінку» був ухвалений Верховною Радою України 20 березня 2018 року та 10 квітня 2018 року підписаний Президентом України. Даний Закон вступив в дію з 12 жовтня 2018 року. Закон встановлює в Україні механізм стратегічної екологічної

оцінки (СЕО), який діє в країнах Європейського Союзу та передбачає, що всі важливі документи, зокрема, державні програми, повинні, у першу чергу, проходити стратегічну екологічну оцінку з урахуванням необхідних імовірних ризиків тих чи інших дій для довкілля.

Відповідно до Наказу №296 від 10 серпня 2018 року Міністерством екології та природних ресурсів України було затверджені Методичні рекомендації із здійснення стратегічної екологічної оцінки документів державного планування. Дані Методичні рекомендації розроблено на виконання пунктів 6 та 7 частини першої статті 6 Закону України «Про стратегічну екологічну оцінку».

Відповідно до частини 3 статті 11 Закону та частини 4 статті 2 Закону України «Про регулювання містобудівної документації» у складі містобудівної документації звітом про стратегічну екологічну оцінку для проектів містобудівної документації є розділ «Охорона навколишнього природного середовища».

Вимоги до структури та змісту звіту про СЕО, визначені частиною 2 статті 11 Закону України «Про стратегічну екологічну оцінку» є обов'язковими. Розроблення детального плану території, поєданого з генеральним планом та планом зонування і звіту про СЕО необхідно здійснювати відповідно до вимог законів України «Про регулювання містобудівної діяльності», ДБН Б. 1.1-14:2012 «Склад та зміст детального плану території», ДБН Б.2.2-12:2018 «Планування і забудова території».

Розроблення розділу «Охорона навколишнього природного середовища», який для проектів містобудівної документації є звітом СЕО, необхідно здійснювати відповідно до вимог статті 11 Закону України «Про стратегічну екологічну оцінку», ДСТУ-Н Б Б.1.1-10:2010 «Настанова з виконання розділів «Охорона навколишнього природного середовища» у складі містобудівної документації».

Заходи щодо охорони атмосферного повітря необхідно передбачати відповідно до вимог статей 10-22 Закону України «Про охорону атмосферного повітря». Заходи по охороні водного басейну необхідно передбачати відповідно до вимог Водного кодексу України, Закону України «Про питну воду, питне водопостачання та водовідведення», постанови Кабінету Міністрів України від 18.12.1998 №2024 «Про правовий режим зон санітарної охорони водних об'єктів», постанови Кабінету Міністрів України від 25.03.1999 № 465 «Про затвердження Правил охорони поверхневих вод від забруднення зворотними водами», ДБН В.2.5- 74:2013 «Водопостачання. Зовнішні мережі та споруди.

Основні положення проектування», затвердженого наказом Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України від 08.04.2013 №133, ДБН В.2.5-75:2013 «Каналізація. Зовнішні мережі та споруди. Основні положення проектування»,

затвердженого наказами Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України від 08.04.2013 №134, ДСТУ-Н Б В.2.5-61:2012 «Настанова з улаштування систем поверхневого водовідведення», затвердженого наказами Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України від 10.04.2012 №152.

Формування, збереження та раціональне, невиснажливе використання екологічної мережі регулюється Законами України «Про екологічну мережу України».

Відповідно до пункту 4 статті 15 Закону України «Про екологічну мережу» регіональні та місцеві схеми формування екомережі, програми у сфері формування, збереження та використання екомережі є основою для розроблення усіх видів проектної документації при здійсненні землеустрою, розробці містобудівної документації, а також здійсненні господарської та іншої діяльності.

Заходи у сфері поводження з відходами необхідно здійснювати відповідно до вимог Закону України «Про відходи», серед іншого, щодо:

- розробки та затвердження схеми санітарного очищення населеного пункту (вимоги статей 21, 35-1 Закону України «Про відходи»);
- організації роздільного збирання корисних компонентів твердих побутових відходів (вимоги статей 21, 35-1 Закону України «Про відходи»);
- затвердження місцевих програм поводження з відходами та контроль за їх виконанням (вимоги статті 21 Закону України «Про відходи»);
- вжиття заходів для стимулювання суб'єктів господарювання, які здійснюють діяльність у сфері поводження з відходами (вимоги статті 21 Закону України «Про відходи»);
- вирішення питання щодо розміщення на своїй території об'єктів поводження з відходами (вимоги статті 21 Закону України «Про відходи»).

В процесі розробки звіту зі стратегічної екологічної оцінки необхідно враховувати вимоги наступних законодавчих актів:

- Земельного, Водного та Лісового кодексів України;
- Кодексу України про надра;
- Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища» ;
- Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності»;
- Закону України «Про основи містобудування»;
- Закону України «Про охорону земель»;
- Закону України «Про питну воду, питне водопостачання та водовідведення»;
- Закону України «Про оцінку впливу на довкілля»;
- Закону України «Про охорону атмосферного повітря»;
- Закону України «Про відходи»;

- Закону України «Про рослинний світ»;
- Закону України «Про тваринний світ»;
- Закону України «Про мисливське господарство та полювання»;
- Закону України «Про природно-заповідний фонд України»;
- Закону України «Про екологічну мережу України»;
- Закону України «Про Червону книгу України»;
- Бернської конвенції про охорону дикої флори та фауни і природних середовищ існування в Європі;
- наказу Міністерства охорони здоров'я України «Про затвердження Державних санітарних правил планування та забудови населених пунктів».

Основні цілі детального плану території та його зв'язок з іншими документами державного планування

Детальний план території (далі-ДПТ), що розробляється з метою впорядкування планувальної структури, функціонального використання та комплексної забудови території для розміщення об'єктів рекреаційного призначення на території Димерської селищної ради Вишгородського району Київської області (за межами населеного пункту) з врахуванням намірів забудовника, а також визначенням містобудівних умов та обмежень використання земельної ділянки.

ДПТ є основним видом містобудівної документації на місцевому рівні, яка призначена для обґрунтування довгострокової стратегії планування, забудови та іншого використання території.

Відповідно до ст. 2 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» документація державного планування підлягає стратегічній екологічній оцінці в порядку, встановленому Законом України «Про стратегічну екологічну оцінку».

Детальний план території розробляється та затверджується в інтересах відповідної територіальної громади з урахуванням державних, громадських та приватних інтересів та визначає основні принципи і напрямки планувальної організації та функціонального призначення території, формування системи громадського обслуговування населення, організації інженерно-транспортної інфраструктури, інженерної підготовки території.

Мета стратегічної екологічної оцінки Детального плану території для розміщення об'єктів рекреаційного призначення на території Димерської селищної ради Вишгородського району Київської області (за межами населеного пункту) полягає в необхідності оцінювання наслідків виконання документів державного планування, сприянні сталому розвитку шляхом забезпечення охорони навколишнього природного середовища, безпеки життєдіяльності та охорони здоров'я населення, а також в інтегруванні екологічних вимог під час розроблення та затвердження документів державного планування.

При розробленні ДПТ враховано містобудівну документацію місцевого рівня, зокрема детальні плани територій, розташованих навколо та поруч із об'єктом проектування.

Детальний план території визначає:

- принципи планувально-просторової організації забудови;
- червоні лінії та лінії регулювання забудови;
- функціональне призначення, режим та параметри забудови однієї, чи декількох земельних ділянок;
- розподіл територій згідно з будівельними нормами, державними стандартами та правилами;
- черговість та обсяги інженерної підготовки території;
- систему інженерних мереж;
- порядок організації транспортного та пішохідного руху;
- порядок комплексного благоустрою та озеленення.

Вимоги постанови Кабінету Міністрів України від 04.06.2003 р. № 863 «Про затвердження Програми забезпечення безперешкодного доступу людей з обмеженими фізичними можливостями до об'єктів житлового та громадського призначення» повинні обов'язково виконуватись на наступних, більш детальних стадіях проектування конкретного об'єкту містобудування.

Детальний план території земельної ділянки для розміщення об'єктів рекреаційного призначення на території Димерської селищної ради Вишгородського району Київської області розроблено ФОП Неронова Є.М. на підставі таких даних:

рішення Димерської селищної ради «Про розроблення детального плану території» від 12.10.2023р. № 1489-33-VIII;

завдання на проектування детального плану території;

топографічна основа топографо-геодезичних вишукувань, виконаних в М1:500, що надана замовником;

натурні обстеження території проектування.

Проектні рішення прийняті з урахуванням чинного законодавства України та державних будівельних нормативів:

Земельний кодекс України;

Водний кодекс України;

Закон України «Про регулювання містобудівної діяльності»;

Закон України «Про основи містобудування»;

Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні».

Під час проектування враховано вимоги:

ДБН Б.2.2-12:2019 "Планування та забудова територій";

ДБН Б.1.1-14:2012 «Склад та зміст детального плану території»;

ДБН В.2.3-5:2018 «Вулиці та дороги населених пунктів»;

ДБН В.2.3-15:2007 «Автостоянки й гаражі для легкових автомобілів»;

ДБН Б.2.2-5:2011 «Благоустрій території»;
ДБН Б.1.1-5:2007 "Склад, зміст, порядок розроблення, погодження та затвердження розділу інженерно-технічних заходів цивільного захисту (цивільної оборони) у містобудівній документації";
ДБН В.2.5-74:2013 «Водопостачання. Зовнішні мережі та споруди»;
ДБН В.2.5-75:2013. «Каналізація. Зовнішні мережі та споруди»;
ДСП №173-96 «Державні санітарні правила планування та забудови населених пунктів»;
ДБН В.2.2-40:2018 «Інклюзивність будівель і споруд»;
Постанова Кабінету Міністрів України «Про містобудівний кадастр» №559 від 25.05.2011р.;
Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження порядку розроблення, оновлення, внесення змін та затвердження містобудівної документації» № 926 від 01.09.2021р.;
Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку ведення Державного земельного кадастру» № 1051 від 17.10.2012р.

Оцінка стану довкілля Димерської селищної ради Вишгородського району Київської області

Територія проектування розташована в адміністративних межах Димерської селищної ради, що входить до складу Димерської територіальної громади Вишгородського району Київської області.

Димерська селищна територіальна громада — територіальна громада у Вишгородському районі Київської області з адміністративним центром — смт Димер.

Площа громади — 957,33 км², населення — 20 176 осіб (2020).

Утворена 12 червня 2020 року шляхом об'єднання Димерської селищної ради та Абрамівської, Богданівської, Вахівської, Глібівської, Демидівської, Катюжанської, Козаровицької, Литвинівської, Любимівської, Ровівської, Рудне-Димерської, Сухолуцької, Толокунської, Ясногородської сільських рад Вишгородського району Київської області.

Територія Димерської селищної ради розташована приблизно за 30 км від районного центру м. Вишгород та за 50 км від обласного центру – м. Київ.

Транспортні зв'язки з районним, обласним центрами та іншими населеними пунктами здійснюється по місцевих автомобільних дорогах, які мають виїзд на автомобільну дорогу регіонального значення Р-02 «Київ-Іванків-Овруч».

Територія, що проектується, площею 2,9983 га, з кадастровим номером 3221884400:07:138:1022 та цільовим призначенням - 01.03 «для індивідуального садівництва», розташована на відстані приблизно 10 км від селища Димер, в південно-західній частині громади.

Об'єкт проектування межує із землями сільськогосподарського призначення, що примикають до траси Р-02 «Київ-Іванків-Овруч».

Територія проектування перебуває за межами території об'єктів культурної спадщини та їх охоронних зон.

Територія проектування перебуває за межами території об'єктів природно-заповідного фонду та їх охоронних зон.

Земельна ділянка, що передбачається для розміщення об'єктів рекреаційного призначення, на час розроблення детального плану території вільні від забудови та перебувають у приватній власності.

Механічний склад ґрунтів сприятливий для усіх видів капітального будівництва. Під'їзд до ділянки проектування, здійснюється з траси Р-02 «Київ-Іванків-Овруч».

Розділ 2. ХАРАКТЕРИСТИКА ПОТОЧНОГО СТАНУ ДОВКІЛЛЯ, У ТОМУ ЧИСЛІ ЗДОРОВ'Я НАСЕЛЕННЯ ТА ПРОГНОЗНІ ЗМІНИ ЦЬОГО СТАНУ, ЯКЩО ДОКУМЕНТ ДЕРЖАВНОГО ПЛАНУВАННЯ НЕ БУДЕ ЗАТВЕРДЖЕНО

Оцінка стану довкілля Вишгородського району Київської області.

Характеристика довкілля Вишгородського району наведена згідно з даними регіональної доповіді про стан навколишнього природного середовища Київської області у 2022 році, яка підготовлена працівниками Департаменту екології та природних ресурсів Київської обласної державної адміністрації, веб-сайту Головного управління статистики у Київській області, Екологічного паспорту Київської області.

Доповідь про стан навколишнього природного середовища Київської області є одним з основних документів, створених з метою узагальнити та систематизувати спостережну, статистичну та науково-дослідницьку екологічну інформацію про стан довкілля, про заходи з його збереження та охорони, які були здійснені обласними організаціями і установами у 2022 році. Доповідь про стан навколишнього природного середовища у Київській області – це щорічний випуск об'єктивної аналітичної інформації про екологічний стан Київської області, яка є необхідною для вирішення екологічних проблем області. Вона містить комплексну оцінку довкілля нашого регіону, що має сприяти зміцненню потенціалу суспільної свідомості, підвищенню компетентності всіх тих, хто ухвалює відповідальні для суспільства і сталого розвитку рішення.

Доповідь містить узагальнені та аналітичні матеріали про використання, охорону і відтворення природних ресурсів регіону, державний екологічний моніторинг довкілля, державну політику та контроль у галузі охорони природи та природокористування, впровадження еколого економічних реформ, здійснення регіональних та національних екологічних програм, результати державної екологічної експертизи, поводження з відходами виробництва, радіаційну безпеку, вплив якості довкілля на стан здоров'я населення,

екологічне інформування населення, освіти, громадські екологічні рухи, стан і перспективи наукових досліджень в галузі екології та раціонального природокористування, міжнародне співробітництво з питань охорони довкілля.

Основними факторами, що обумовлюють екологічний стан на території Київської області, є діяльність підприємств та сільськогосподарських комплексів. Стан навколишнього природного середовища у Київській області в 2022 році залишався відносно стабільним. Цьому сприяла відсутність значних за обсягами чи площею надзвичайних ситуацій техногенного характеру та природних катаклізмів.

Київська область розташована на півночі України в басейні середньої течії Дніпра, більшою частиною на Правобережжі. Київщина займає площу 28,1 тис. км² (без м. Києва), що становить 4,7 % площі України (з м. Києвом – 28,9 тис. км²). Територія її витягнута з півночі на південь. Київська область на сході межує з Чернігівською і Полтавською областями, на південному сході та півдні з Черкаською областю, на південному-заході — з Вінницькою, на заході — з Житомирською областями, на півночі — з Гомельською областю Білорусі. В центрі Київської області розташована столиця України місто Київ. Північну частину області площею близько 2 тис. км² займає 8 Чорнобильська зона відчуження. Місто Славутич є ексклавом Київської області на території Чернігівської області.

Чисельність населення області станом на 1 січня 2022 року складала 1 795,079 тис. осіб.

Рельєф Київської області хвилясто-рівнинний, розчленований річковими долинами, ярами й балками із загальним похилом до долини Дніпра. Північна частина зайнята Поліською низовиною (висота до 198 м). Лівобережжя займає Придніпровська низовина з розвиненими річковими долинами. Південно-західна частина зайнята Придніпровською височиною — найбільш розчленованою і припіднятою частиною області з абсолютними висотами до 273 м. Поверхня Київщини характеризується розвинутою гідрографічною мережею (177 річок довжиною більше 10 км). Річки відносяться до басенів Дніпра і Південного Бугу.

Основні риси рельєфу, кліматичних і ландшафтних умов, параметри гідрологічного режиму, характер рослинності та ґрунтів Київщини визначили особливості географічного положення території області на межі двох природних зон - Полісся і Лісостепу.

Північна частина регіону належить до області Київського Полісся, де поширені ландшафти водно-льодовикових та алювіально-воднольодовикових рівнин з дерново-слабопідзолистими ґрунтами, боровими та суборовими лісами, болотними комплексами.

У районах Правобережного Лісостепу переважають ландшафти височинного підкласу різного ступеня розчленування, з лучно-степовими та широколистяно-лісовими рослинними угрупованнями.

В районах Лівобережного Лісостепу значну площу займають терасові слабкодреновані рівнини з чорноземами глибокими, лучно-чорноземними ґрунтами, плямами солонців, поширені також заплавні лучні та болотні ландшафти та борові комплекси, гідроморфні ґрунти мають ознаки содового засолення.

Клімат Київської області – помірно-континентальний, м'який з достатньою кількістю вологи. Зима тривала, порівняно тепла; літо – достатньо тепле й вологе. Середня температура січня –6С, липня +19,5С. Тривалість вегетаційного періоду 198–204 дні. Сума активних температур поступово збільшується з Півночі на Південь від 2480 до 2700°С. За рік на території області випадає 500–600 мм опадів, головним чином влітку. Відсутність високих гірських піднять сприяє вільному переміщенню повітря різного походження, що обумовлює значну мінливість погодних процесів в окремі сезони.

Оцінка стану довкілля Димерської селищної ради Вишгородського району Київської області.

Загальна площа земель Димерської громади — 957,33 га. з населенням 20 176 осіб. Чисельність наявного населення, як і в переважній більшості регіонів України, природний рух населення був від'ємним, тобто смертність населення перевищувала народжуваність. Але, за останні роки в селі спостерігається перевищення народжуваності над смертністю, тому природний рух є додатнім. Позитивні зміни в природному русі населення пояснюються, зокрема, розташуванням в зоні впливу Києва, що обумовлює додатне сальдо міграції, в складі якого переважають молоді групи населення та збільшення чисельності внутрішніх мігрантів, починаючи з 2014 р. Більшість факторів, які впливають на демографічну ситуацію в селі, формуються на загальнодержавному рівні і залежать від фінансово-економічного стану та добробуту населення. Подолання фінансової кризи та поліпшення економічного стану населення, що в свою чергу призведе до досягнення сталого демографічного розвитку, нормалізації і відтворення населення, є тривалим і складним процесом.

Селище Димер є адміністративно-територіальною центром Димерської об'єднаної територіальної громади, Вишгородського району Київської області.

Димер – селище міського типу районного підпорядкування Вишгородського району, розташоване на відстані 29 км від районного центру м. Вишгорода та за 46 км від м. Києва. Село має вдале географічне положення. Зовнішні транспортні зв'язки з м. Вишгородом та з м. Києвом, приміською зоною, іншими населеними пунктами здійснюються автомобільним

транспорт по автодорозі Р-02 Київ-Іванків-Овруч, що поєднана в межах населеного пункту вул. Соборною. Територія селища складається з багатоквартирних будинків, приватного сектора та виробничих територій.

Інженерну інфраструктуру на території громади забезпечує комунальне підприємство КП "Димерський комбінат комунальних підприємств", який надає послуги з водопостачання, водовідведення та послуги з благоустрою території в тому числі і вивезення твердих побутових відходів. Водопостачання селища централізоване. Також слід відмітити повну електрифікацію населеного пункту, включно з вуличним освітленням, газифікацію будинків і квартир, телефонізовано та радіофіковано значну частину будинків (квартир) - ПАТ «Укртелеком». Стільниковий зв'язок забезпечується операторами: Київстар, МТС, Лайф.

Кліматична характеристика

Відповідно до Кліматичного районування України територія Димерської громади відноситься до Північної атлантико-континентальної кліматичної області Західного кліматичного району. На основі комплексного аналізу кліматичних параметрів, які використовуються при плануванні та забудові населених пунктів та відповідно до архітектурно-будівельного кліматичного районування території України (ДСТУ-Н Б В.1.1-27:2010 "Будівельна кліматологія") територія населеного пункту віднесена до I архітектурно-будівельного кліматичного району - Північно-Західного.

Кліматологічні показники I-ого кліматичного району

Температура повітря, °С		абсолютний мінімум	абсолютний максимум	Кількість опадів за рік, мм	Відносна вологість у липні, %	Середня швидкість вітру у січні, м/с
середня за	січень					
ліпень	Від 18 до 20	Від -37 до -40	Від 37 до 40	Від 550 до 700	Від 65 до 75	Від 3 до 4

1. Середня максимальна температура повітря найбільш теплого місяця (липня) становить 25,6 С;
2. Середня температура повітря найбільш холодного місяця (січня) становить мінус 3,3 С;
3. Швидкість вітру, повторення перевищення якої складає 5%, становить 10 /с;
4. Середньорічна швидкість вітру складає 4,0 м/с;
5. Середня за рік повторюваність напрямів вітру:

Напрям вітру (%)							
Північний	Північносхідний	Східний	Південносхідний	Південний	Південнозахідний	Західний	Північнозахідний
18,7	9,2	6,9	8,7	14,7	13,7	15,3	12,8

Стан водних ресурсів

Відповідно до карти «Гідрогеологічне районування території України» територія громади належить до Дніпровсько-Донецького артезіанського

басейну. Для водозабезпечення населених пунктів використовують підземні водоносні горизонти. Існуючі водозабірні свердловини обладнані на водоносний горизонт бучацьких відкладів з визначеними зонами санітарної охорони першого поясу для захищених водоносних горизонтів 30х30 м з типами огороження сіткою «рабиця» або бетонним парканом. Проби води зі свердловин, що використовуються населенням для задоволення господарсько-побутових потреб, за органолептичними показниками відповідають вимогам ДСанПіН 2.2.4-171-10 «Гігієнічні вимоги до води питної, призначеної для споживання людиною».

Димерська громада розташована на правому березі р. Дніпро (Київське водосховище), яка згідно із класифікацією відноситься до великих річок, а також розташовано декілька водойм, а в північно-східній частині розміщені меліоративні землі внутрішньогосподарської зрошувальної системи. Інформація про розробку паспортів водних об'єктів (водойм) відсутня.

Водні ресурси є одним з життєво важливих компонентів гідросфери земної кулі та необхідною підвалиною соціально-економічного розвитку в цілому, задоволення основних потреб людей, діяльності у галузі виробництва продовольства, збереження екосистем. Екологічно руйнівні моделі розвитку в багатьох країнах світу призвели до деградації водних ресурсів, що відбивається на обсязі наявних водних ресурсів та якості води. Тому виникає необхідність забезпечення оптимального використання вод, захисту ресурсів прісної води.

За запасами водних ресурсів область має достатньо поверхневих і підземних водних ресурсів: у маловодний рік 95% забезпеченості на 1 км тут припадає 996,5 тис. м³ загальних і 26,4 тис. м³ місцевих поверхневих водних ресурсів. Водозабезпеченість території і населення загальними водними ресурсами майже в 6-11 раз більші і місцевими в 1,2-2,2 рази менші, ніж у середньому по Україні. Забезпеченість місцевими поверхневими водними ресурсами на 1 жителя складає 0,18 тис.м³ води на рік.

Територія проектування знаходиться у гідрогеологічній області Дніпровського артезіанського басейну і добре забезпечене підземними водами. Відповідно до геологічної будови набули поширення наступні водоносні горизонти:

Водоносний горизонт алювіальних відкладів. Розвинутий у заплавах і над заплавних терасах річок, днищах балок. Водовміщуючі породи - мілко- і середньозернисті піски. Достатність води алювіальних і флювіогляціальних пісків характеризується максимальним значенням у долинах р. Дніпро і Десни. Дебіти свердловин змінюються від 0,5 до 11,0 л/сек. Живлення горизонту місцеве за рахунок атмосферних опадів. Основний базис дренажу - р. Дніпро та її притоки. Води прісні, помірно жорсткі, мінералізація - 0,5- 0,6 г/л, загальна жорсткість 2-9 мг-екв. За хімічним складом - гідро карбонатного типу. Відмічається підвищений вміст закисного заліза, кількість якого сягає 1-

10 мг/л. В межах житлово-промислових агломерацій (присадибних ділянок сільських населених пунктів) відмічається підвищений вміст нітритів і азотистих сполук.

Глибина залягання водоносного горизонту - 10,0-30,0м. Потужність пісків складає 19,0-24,0м. Дебіти свердловин не перевищують 1-2 л/сек. при питомих дебітах 0,1-0,8 л/сек. Водоносний горизонт є умовно захищеним і гідравлічно пов'язаний з водоносним горизонтом четвертинних відкладів.

Водоносний горизонт бучаксько-канівський відкладів. Має повсюдне поширення. Представлений мілко- і тонкозернистими пісками у нижній частині розрізу, і крупнозернистими - в середній частині, глинистими і мілкозернистими - у верхній. Глибина залягання - 40,0-90,0м. Потужність пісків 19,0-28,0м. Напори під покрівлею складають 8-10м. Дебіт свердловин 10-15 м³/годину. Води прісні, мінералізація 0,1-0,8 г/дм³. За складом води гідрокарбонатного натрієво-магнієво-кальцієвого типу. Основне живлення - за рахунок атмосферних опадів. За геологічними умовами горизонт відноситься до захищених на території розповсюдження київських мергелів і незахищених там, де київські мергелі відсутні, та містить прісні підземні води, які використовуються окремими невеликими (за об'ємом використання води) водокористувачами.

Водоносний комплекс у відкладах іваницької свити середньої і верхньої юри та загорівської, журавинської, буромської свит нижньої і верхньої крейди (сеноман- келовейський водоносний комплекс) має широке розповсюдження і залягає в інтервалі від 93,0-128,0м до 157,0-210,0м. В покрівлі горизонту залягають відносно водотривкі мергельно-крейдянні відклади верхньої крейди потужністю 18,0-26,0 м сумісно з товщею 40м київських мергелів, що забезпечує захищеність даного горизонту від вертикальної фільтрації забруднюючих речовин. Водовмісні породи представлені пісками дрібно- і тонкозернистими, донизу середньо- і крупнозернистими, місцями гравелистими, із стяжіннями кременів, лінзами зкремнілих пісковиків та з прошарками алевритів. Глибина залягання водоносного комплексу від 82,0 до 154,0м. Потужність водовмісних порід - 29,0-40,0м. Води прісні, з мінералізацією 0,11-0,21 г/дм³, які використовуються для господарсько-питних потреб. За хімічним складом гідрокарбонатна, кальцієво-натрієва. Загальна жорсткість коливається в межах 2,7-5,0 мг-екв/дм³. Вміст мікрокомпонентів не перевищує граничнодопустимих норм.

Водоносний горизонт у відкладах орельської свити байоського ярусу представлений континентальними відкладами - пісками різнозернистими і пісковиками з лінзами глин. Потужність горизонту 20,0-34,0м. Глибина залягання 236,0-262,0м. Горизонт напірний. Статичний рівень в свердловинах у 2005 році становив 96,8м і напір над покрівлею складає 142,0м. За матеріалами випробовування одержано дебіт 60 м³/год або 16,7 л/с по кожній свердловині при зниженні від 20,0 до 40,0м. Живлення горизонту в умовах

інтенсивної експлуатації відбувається по всій площі та за її межами шляхом низхідної фільтрації. Даний горизонт перекривається потужним регіональним водотривам, представленим витриманою за потужністю і літологічним складом 70-100 метровою товщею відкладів, складених глинами і алевролітами під лужної, ніжинської і ічнянської свит бат-келовею. Підстилається водоносний горизонт тріасовими відкладами, в яких формуються прісні води, що сукупно з водами байських відкладів використовуються для централізованого водопостачання міста. Даний водоносний горизонт за гідродинамічними і літологічними ознаками є захищеним. Води байських відкладів середньої юри гідрокарбонатно-хлоридні натрієво-кальцієві, з мінералізацією 0,2-0,6 г/дм³, на водозаборі міста - 0,2-0,3 г/дм³, рН - 7,4. Води прозорі, без запаху, прісні на смак.

Водоносні горизонти сеноман-келовейського та байського ярусів достатньо захищені і є основними джерелами для централізованого водопостачання міста.

Експлуатаційні запаси по діючих водозаборах правобережжя м. Києва і його околиць затверджувались за схемою у вигляді “Великих колодязів” (ВК).

Згідно з вимогами п.п. 6.2 ДБН А.3.1-5-2016 будівництво зовнішньої системи господарсько-питного та протипожежного водопроводу повинно бути передбачено на етапі підготовчих робіт будівництва об'єктів містобудування.

Категорія надійності системи водопостачання - II (ДБН В.2.5-74:2013). Елементи системи водопостачання II категорії, пошкодження яких порушує подавання води на пожежогасіння, відносяться до I категорії (кільцеві мережі з пожежними гідрантами, протипожежні резервуари, насосна станція пожежогасіння).

Об'єми води на господарсько-питне водопостачання території підприємства прийнято згідно з табл. А.1 ДБН 2.5-64:2012.

Основними джерелами забруднення водних об'єктів міста є поверхневі та комунальні стічні води. Вплив дифузних джерел забруднення на екологічний стан водних об'єктів в багатьох випадках перевищує вплив точкових джерел та є надзвичайно складним, багатоаспектним та різноплановим. Талі і дощові стічні води території населеного пункту, промислових майданчиків, можуть контролюватись лише у випадках їх каналізування та очищення.

Вплив природних та антропогенних чинників на здоров'я населення

Рівень здоров'я населення. Здоров'я населення є однією з основних умов соціального благополуччя й успішного економічного зростання, збільшення тривалості активного життя, поліпшення демографічної ситуації.

В структурі смертності населення Київської області щорічно традиційно перше місце належить хворобам системи кровообігу, друге місце - новоутворення. Область переживає глибоку демографічну кризу, яка проявляється у збереженні комбінованої структури причин смерті. В ній

висока смертність від дегенеративних хвороб (серцево-судинні захворювання, злоякісні новоутворення) межує з високими рівнями смертності від екзогенних патологій (хвороб органів дихання, травлення, зовнішніх причин смерті).

На сьогодні доведено, що незадовільний стан довкілля, пандемія коронавірусу спричинена вірусом CoVісі-19, забруднення хімічними, фізичними та біологічними агентами повітря, ґрунту і води, дія інших негативних факторів навколишнього середовища на організм людини можуть бути причинами зростання захворюваності.

Вплив забруднюючих речовин на здоров'я людини

Забруднення атмосферного повітря за ступенем хімічної небезпеки для людини посідає перше місце. Це обумовлено, насамперед тим, що забруднюючі речовини з атмосферного повітря мають найширше розповсюдження та випадають у різні середовища.

Речовини, що забруднюють природне середовище, дуже різноманітні. Залежно від своєї природи, концентрації, часу дії на організм людини вони можуть викликати різні несприятливі наслідки. Короткочасна дія невеликих концентрацій таких речовин може викликати запаморочення, нудоту, печіння в горлі, кашель. Потрапляння до організму людини великих концентрацій токсичних речовин може привести до втрати свідомості, гострого отруєння і навіть смерті. Прикладом подібної дії можуть бути смоги, що утворюються у великих містах в безвітряну погоду, або аварійні викиди токсичних речовин промисловими підприємствами в атмосферне повітря.

Реакції організму на забруднення залежать від індивідуальних особливостей: віку, статі, стану здоров'я. Як правило, більш уразливі діти, хворі та люди похилого віку. При систематичному або періодичному надходженні в організм порівняно невеликих кількостей токсичних речовин відбувається хронічне отруєння. Ознаками хронічного отруєння є порушення нормальної поведінки, звичок, а також нейропсихічного відхилення: швидке стомлення або відчуття постійної втоми, сонливість або, навпаки, безсоння, апатія, ослаблення уваги, неухважність, забудькуватість, сильні коливання настрою. При хронічному отруєнні одні і ті ж речовини у різних людей можуть викликати різні ураження нирок, кровотворних органів, нервової системи, печінки.

Забруднене повітря негативно впливає переважно на дихальні шляхи, викликаючи бронхіт, емфізему, астму. Шкідливі речовини, що містяться в атмосфері, впливають на людський організм також і при контакті з поверхнею шкіри або слизистою оболонкою. Разом з органами дихання забруднювачі вражають органи зору і нюху, а впливаючи на слизисту оболонку гортані, можуть викликати спазми голосових зв'язок.

Якість питної води та її вплив на здоров'я населення

Наявність високоякісної питної води в кількості, що задовольняє основні потреби людини, є однією з умов зміцнення здоров'я людей. Питна вода та її якість істотно впливають на всі фізіологічні та біохімічні процеси, що відбуваються в організмі людини, на стан її здоров'я. Питна вода, що не відповідає нормативним вимогам несе загрозу виникнення серед населення інфекційних захворювань, злякисних новоутворень, захворювань ендокринної та інших систем організму.

У відповідності до вимог ДСанПіНу 2.2.4-171-10 «Гігієнічні вимоги до води питної, призначеної для споживання людиною» питна вода повинна відповідати таким гігієнічним вимогам: бути безпечною в епідемічному та радіаційному відношенні, мати сприятливі органолептичні властивості та нешкідливий хімічний склад.

Проблема забезпечення якісною питною водою відноситься до числа соціально значущих, оскільки вода безпосередньо впливає на стан здоров'я громадян і кардинально визначає ступінь екологічної та епідеміологічної безпеки.

Містобудівною документацією згідно з завданням на проектування передбачається водопостачання території на господарські потреби від технічної свердловини, яка розміщена в межах території проектування. Водопостачання на протипожежні потреби буде забезпечено від пожежного резервуару, розташованого в межах території проектування. Забезпечення питною водою відбуватиметься за рахунок привозної бутильованої води.

Згідно з вимогами п.п. 6.2 ДБН А.3.1 -5-2016 будівництво зовнішньої системи господарсько-питного та протипожежного водопроводу повинно бути передбачено на етапі підготовчих робіт будівництва об'єктів містобудування.

Категорія надійності системи водопостачання - II (ДБН В.2.5-74:2013). Елементи системи водопостачання II категорії, пошкодження яких порушує подавання води на пожежогасіння, відносяться до I категорії (кільцеві мережі з пожежними гідрантами).

Полив зелених насаджень і твердих покриттів здійснюється окремою системою поливального водопроводу від технічної свердловини, яка розміщена в межах території проектування. Остаточне дане питання буде вирішено на подальших стадіях проектування (стадія «Проект» і «Робоча документація»).

Каналізаційні мережі та споруди.

Очисні споруди господарсько-побутових стоків заплановано по технології BIOTAL.

Колодязі та камери на мережах водопостачання та водовідведення передбачаються із збірних залізобетонних елементів.

Розмір санітарно-захисної зони від очисних споруд складе 15 м.

Розрахунок самопливних мереж виконується на подальших стадіях проектування (стадія «Проект» і «Робоча документація»).

Каналізування об'єктів слід проектувати відповідно до ДБН А.2.1 -1, ДБН А.2.2-1, ДБН А.2.2- 3, ДБН А.3.1-5, ДБН Б.1.1 -15, ДБН Б.2.4- 1, ДБН В.1.2 - 5, ДСТУ-Н Б В.2.5-68:2012, ДСТУ Б А.2.2-1 на основі наявної містобудівної документації, а також технічних умов, отриманих при розробленні завдання на проектування, даних паспортизації існуючих мереж, споруд та їх елементів.

При проектуванні необхідно розглядати доцільність кооперування систем каналізації об'єктів незалежно від їх відомчої належності, а також урахувати технічну, економічну і санітарну оцінки існуючих споруд, ДБН В.2.5-75:2013 передбачати можливість їх використання та інтенсифікацію їх роботи.

Також слід ув'язувати місця розміщення випусків стічних вод по відношенню до майданчиків розташування водозабірних споруд питного водопостачання (з урахуванням їх зон санітарної охорони).

Проекти каналізації об'єктів необхідно розробляти, як правило, одночасно із проектами водопостачання з обов'язковим аналізом балансу водоспоживання та відведення стічних вод. При цьому необхідно розглядати можливість використання очищених стічних і дощових вод для виробничого водопостачання, підґрунтового зрошення сільгоспугідь та зелених насаджень.

Скидання поверхневих вод у непроточні водойми у місцях, відведених для пляжів, у замкнуті лощини, які схильні до заболочування, у розмивні яри, якщо не нових об'єктів природно-заповідного фонду на території що підлягає під розробку детального плану не передбачається.

Поводження з відходами

Однією із найважливіших екологічних проблем в Київській області є утворення та накопичення твердих побутових відходів (далі-ТПВ). Санітарна очистка територій населених пунктів від ТПВ є зараз одним із найважливіших елементів їх життєзабезпечення і водночас однією із найскладніших проблем. На даний час поведження з ТПВ ґрунтується на технологіях низького рівня і орієнтоване на захоронення. Щорічно в Київській області утворюються близько 3,49 млн. м твердих побутових відходів, які в повному обсязі потрапляють на полігони та несанкціоновані сміттєзвалища.

Утворення відходів з року в рік зростає, значна частка яких видалається на полігони та сміттєзвалища, що експлуатуються неналежним чином, внаслідок чого створюють негативний вплив на навколишнє природне середовище та здоров'я людей. Проблеми твердих побутових відходів частково вирішуються в містах, однак стають досить актуальними для сільської місцевості. У сільських населених пунктах майже не проводиться організований вивіз ТПВ, в більшості населених пунктів відсутні програми поведження з твердими побутовими відходами та схеми санітарної очистки населених пунктів, не ведуться реєстри об'єктів утворення, оброблення та

утилізації відходів і місць їх видалення, все це призводить до утворення стихійних сміттєзвалищ та погіршує санітарний стан населених пунктів.

Відповідно до вимог Директив ЄС по поводженню з відходами необхідно здійснювати заходи по зменшенню обсягів відходів, що підлягають захороненню на полігоні, не менше 50% паперу, скла, металу, пластмаси з побутових відходів піддавати вторинній переробці або повторному використанню.

Нині Київською обласною державною адміністрацією впроваджується Концепція впровадження сучасної системи поводження з побутовими відходами, яка визначає базові підходи щодо реформування самої структури управління усіма процесами поводження з відходами. Дані підходи спрямовані на вибір оптимальних шляхів реорганізації обліку, збору, транспортування, переробки та утилізації відходів; створення інвестиційного проекту щодо організації сортування відходів, переробки ТПВ та утилізації ресурсоцінних відходів.

Проектом передбачено що, сухе побутове сміття, тверді відходи та сміття збирається у сміттєзбірники.

На території проектування передбачається місце встановлення 3 (трьох) контейнерів для сміття. Проектом пропонується передбачити окремі контейнери для відходів, що дасть можливість зменшити навантаження на існуюче звалище шляхом вилучення за призначенням вторинних матеріалів з подальшою їх переробкою за відповідними технологіями на спеціалізованих підприємствах.

Місце для періодичного вивезення сміття, твердих побутових відходів погоджується замовником з Вишгородським управлінням ГУ Державної санітарно-епідеміологічної служби у Київській області.

Об'єкти природно-заповідного фонду, формування екомережі.

Природно-заповідний фонд становлять ділянки суші і водного простору, природні комплекси та об'єкти яких мають особливу природоохоронну, наукову, естетичну, рекреаційну та іншу цінність і виділені з метою збереження природної різноманітності ландшафтів, генофонду тваринного і рослинного світу, підтримання загального екологічного балансу та забезпечення фонового моніторингу навколишнього природного середовища. У зв'язку з цим законодавством України природно-заповідний фонд охороняється як національне надбання, щодо якого встановлюється особливий режим охорони, відтворення і використання. Україна розглядає цей фонд як складову частину світової системи природних територій та об'єктів, що перебувають під особливою охороною. Закон України «Про природно-заповідний фонд України» визначає правові основи організації, охорони, ефективного використання природно-заповідного фонду України, відтворення його природних комплексів та об'єктів.

На території яка розробляється детальним планом об'єкти природно-заповідного фонду відсутні.

Характеристика земельних ресурсів та стан ґрунтів

Земля має важливе значення для життя і виробничої діяльності людини, оскільки є основним засобом виробництва в сільському господарстві та універсальним природним нейтралізатором різних хімічних речовин. Ось чому раціональне використання, збереження, підвищення родючості ґрунтів та охорона їх від негативного впливу антропогенних та природних факторів - неодмінна умова нарощування продовольчого потенціалу громади.

Ґрунти є складовою частиною будь-яких наземних екосистем і учасником усіх процесів трансформації та міграції речовин, що відбуваються в біосфері і зумовлюють функціонування екосистем. У зв'язку з інтенсивними ерозійними процесами спостерігається комплекс факторів деградації, таких як: зниження вмісту гумусу, декальцинація, забруднення хімічними речовинами, тощо.

Ґрунтовий покрив території не відзначається особливою строкатістю. Домінуючі ґрунти - дерново-середньопідзолисті супіщані, а також дерново-середньопідзолисті глеюваті супіщані у комплексі з дерново-слабопідзолистими пілуватопіщаними та супіщаними. Ці різності ґрунтів найбільш характерні для моренно-зандрової рівнини.

Торфувато-болотні, торфово-болотні, а також низинні торфовища мають розповсюдження, головним чином на меліоративних. Також ці типи ґрунтів зустрічаються у західній та північно-західній частинах території поблизу річки та у численних пониженнях рельєфу (болотні ділянки). Для меліоративних ділянок також характерні лучні та дернові глейові супіщані, а також - дернові оглеєні піщані ґрунти, що зустрічаються, головним чином, у комплексі з торфово-болотними ґрунтами. На ділянках переходу моренно-зандрової рівнини до надзаплавних терас мають розповсюдження дерново-слабопідзолисті глеюваті піщані та супіщані ґрунти. Але вони зустрічаються лише на півночі - у місцевості, якої не торкнулись меліоративні роботи.

Отже, на території проектування поширені наступні ґрунти: дерново-середньопідзолисті супіщані, дерново-середньопідзолисті глеюваті супіщані, торфово- та торфувато-болотні, торфовища низинні, лучні глейові, дернові супіщані та піщані різного ступеня оглеєності, дерново-слабопідзолисті піщані та супіщані глеюваті..

Родючість дерново-середньопідзолистих ґрунтів порівняно низька. Ґрунтовий розчин має слабокислу реакцію. На орних землях вміст гумусу становить 0,62 - 1,18 %, на лісових ділянках - 1.56 %. Взагалі, у районі досліджень кращі фізико-хімічні властивості мають ґрунти лісових ділянок, ніж сільськогосподарських, що говорить про досить виснажливу експлуатацію ґрунтів в межах агроландшафтів.

Основними антропогенними факторами, що впливають на стан земель та довкілля, є сільське господарство, промисловість, транспорт, енергетика та ін.

Погіршення стану земель також відбувається через несприятливий вплив автомобільного транспорту на навколишнє середовище.

За агроґрунтовим районуванням України територія проєктування входить до Поліської ґрунтово-кліматичної зони. Згідно з картою ґрунтів Київської області на території населеного пункту переважають дерново-підзолисті типи ґрунтів. Спеціальних робіт по геохімічній зйомці ґрунтів території проєктування не виконувалось. Регулярне спостереження за санітарним станом ґрунтів не проводиться. Разом з тим спостерігається відсутність ефективного ґрунтово-агрохімічного та ґрунтовоагроекологічного моніторингу стану ґрунтів. В межах громади наявні місця захоронення тварин (худобомогильники, біотермічні ями), несанкціоновані сміттєзвалища. Вплив на земельні ресурси відбувається внаслідок функціонування матеріальних об'єктів виробництва: об'єкти сільського господарства, а також підприємства в галузях промисловості, транспорту та комунально-складського господарства, кладовищ традиційного поховання, утворення стічних вод, їх очистка на КОС тощо.

Серед причин погіршення екологічного стану земельних ресурсів за останні роки можна виокремити активізацію процесів заболочення та підтоплення території, а також зсуви ґрунтів. Підтоплення територій обумовлює замулення поверхневих водних об'єктів, знищення озелених територій у басейнах, засипання балок і ярів. Підтоплення призводить до погіршення санітарних умов проживання людей, збільшення захворюваності, забруднення води та ґрунтів, заболочення значних ділянок цінних земельних ресурсів.

Варто зауважити, що забруднені ґрунти є вторинним джерелом забруднення підземних та поверхневих вод, а також атмосферного повітря через незадовільний стан покриття вулиць, недостатню кількість зелених насаджень.

Доцільно звернути увагу на статтю 84 Земельного Кодексу України відповідно до якої власники землі і землекористувачі, в тому числі орендарі, зобов'язані здійснювати захист земель від забруднення відходами виробництва, хімічними і радіоактивними речовинами, тому безперечно доцільним буде запровадження постійно-періодичного моніторингу ґрунтів шляхом відбору певної кількості проб ґрунту та зразків фітоценозів для подальшого аналізу.

Стан довкілля обумовлюється впливом на нього усіх суб'єктів природокористування. Першочергова увага до охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання природних ресурсів,

забезпечення екологічної безпеки життєдіяльності населення - невід'ємна умова сталого розвитку регіону.

Оскільки природні ресурси є основою життєдіяльності населення та економіки держави, саме тому їх збереження, відтворення та невиснажливе використання має здійснюватися як з боку держави, так і з боку громадськості.

В основу формування державної екологічної політики покладено принцип, згідно з яким екологічна безпека є складовою національної безпеки. Мета природоохоронної діяльності полягає в досягненні оптимального балансу між шкідливими для довкілля наслідками, що супроводжують розвиток суспільства, і можливостями природних ресурсів до самовідтворення.

Стан атмосферного повітря

Атмосферне повітря є одним з основних життєво важливих елементів навколишнього природного середовища. Як природний об'єкт воно являє собою природну суміш газів, що знаходиться за межами жилих, виробничих та інших приміщень. Критерієм розподілу атмосферного повітря як природного об'єкта є природний, непорушний зв'язок повітря з довкіллям. Правові і організаційні основи та екологічні вимоги в галузі охорони атмосферного повітря визначає Закон України «Про охорону атмосферного повітря».

Викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря

Викиди основних забруднюючих речовин та діоксиду вуглецю в атмосферне повітря Київської області у 2022 році від стаціонарних джерел склали 81,3 тис.т. Кількість викидів забруднюючих речовин від стаціонарних джерел збільшилась у порівнянні з 2021 роком на понад 34,9 тис.т., що становить 72,5 %. Збільшення обсягів викидів забруднюючих речовин в атмосферне повітря від стаціонарних джерел пов'язане із зростанням кількості виданих суб'єктам господарювання дозволів на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря.

Таблиця 1.

Динаміка обсягів викидів забруднюючих речовин в атмосферне повітря

Показники	2019 рік	2020 рік	2021 рік
Загальна кількість (одиниць) дозволів на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря, виданих у поточному році суб'єкту господарювання	517	572	611
Викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря від стаціонарних джерел у розрахунку на км ² , т	3,5	1,7	3,0
Викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря від стаціонарних джерел у розрахунку на одну особу, кг	56,7	27,5	47,0

Моніторинг забруднення атмосферного повітря в Київській області проводився Департаментом екології та природних ресурсів Київської обласної державної адміністрації за допомогою автоматизованих постів, що встановлені у містах Васильків, Богуслав, Вишгород та Бориспіль. Визначався вміст домішок (діоксид сірки, оксид вуглецю, діоксид азоту). Оцінка стану забруднення атмосферного повітря проводилась шляхом порівняння з відповідними гранично допустимими концентраціями (ГДК) речовин.

За даними автоматизованої системи моніторингу атмосферного повітря, середньорічні концентрації домішок, що визначались, не перевищували середньодобову гранично допустиму концентрацію (ГДКс.д.).

Автотранспорт, як і раніше є найбільшим забруднювачем атмосферного повітря Київської області. Основні причини цього - застарілі конструкції двигунів, використовуване паливо (бензин, а не газ чи інші, менш токсичні речовини) та погана організація руху. У відпрацьованих газах, що їх викидають автомобілі, виявлено близько 100 різних шкідливих речовин, серед яких особливу небезпеку становлять бенз(а)пірен, оксиди азоту, свинець, ртуть, альдегіди, оксиди вуглецю й сірки, сажа, вуглеводні.

Великий обсяг викидів від автотранспорту пояснюється, насамперед, збільшенням кількості приватного автотранспорту, експлуатацією технічно-застарілого автомобільного парку, використанням палива низкої якості, аварійним станом доріг.

Стан радіаційного забруднення атмосферного повітря

Середньорічні значення потужності експозиційної дози (ПЕД) гамма-випромінення по станціях спостережень і лабораторного контролю Київської області надає відділ радіаційно-екологічного контролю Центральної геофізичної обсерваторії імені Бориса Срезневського. Радіаційний фон практично на всій території області є сталим та знаходиться в межах доаварійних рівнів, обумовлених головним чином природними радіоактивними ізотопами та космічним випроміненням.

Середнє значення ПЕД гамма-випромінення на території Київської області у 2022 році становило 12 мкР/год, тобто було у межах природного фону.

Тенденції зміни клімату

Глобальна зміна клімату - одна з найгостріших екологічних проблем, які стоять перед людством. Згідно прогнозів провідних міжнародних наукових центрів з дослідження клімату, протягом наступного століття температура підвищиться на 2-5 градусів за Цельсієм. Такі темпи глобального потепління спричинять серйозні кліматичні зміни і різні екосистеми опиняться під загрозою зникнення. Найбільш помітним наслідком зміни клімату буде не поступове потепління, а "надзвичайні ситуації" такі як сильні засухи, повені, шторми, урагани, надзвичайно спекотні дні, які відбуватимуться частіше.

Сьогодні можна з впевненістю сказати, що значні кліматичні зміни вже відбуваються. Серед наслідків зміни клімату відзначається подальше збільшення температури повітря та кількості екстремальних погодних умов. Крім того, дедалі частішими стають повені, причиною яких є короткочасні, але дуже інтенсивні зливи у літній період.

Найбільш характерними проявами змін клімату є аномальна спека, зміщення сезонів, підвищена кількість опадів, з якою не справляється зливово-каналізація в містах. Так, згідно з даними Центральної геофізичної лабораторії, середньорічна температура у Києві на 2,1 °С перевищила кліматичну норму. Загалом у 2022-му в Києві було зафіксовано 24 температурні рекорди, при чому всі в бік перевищення попередніх значень.

Також, це поява невластивих шкідників і хвороб рослин, що разом зі зміною погодних умов означає нові виклики для аграрного сектору області.

Варто зазначити, що значний вплив на навколишнє природне середовище, який в свою чергу призводить до зміни клімату є діяльність людини.

Суттєво покращило б ситуацію скорочення викидів парникових газів та поступовий перехід до споживання чистої енергії, тобто енергії вітру, сонця, води та землі (геотермальна енергія). Генерація енергії від відновлюваних джерел не супроводжується значними викидами небезпечних газів на відміну від викопного палива та атому.

Проблема глобального потепління клімату вже декілька десятиліть знаходиться в центрі уваги світової співдружності. Головною причиною збільшення парникового ефекту вважається посилення парникового ефекту, який визваний діяльністю людини. Міжнародна спільнота, усвідомлюючи небезпеку, яка пов'язана з постійним ростом викидів парникових газів, домовилася про підписання Рамкової Конвенції ООН про зміну клімату в 1992р. в Ріо-де-Жанейро на Конференції ООН по навколишньому природному середовищу та розвитку. В якості механізму реалізації Конвенції в 1997 році був прийнятий Кіотський протокол.

Метою національної системи оцінки антропогенних викидів та абсорбції парникових газів є виконання вимог Кіотського протоколу до Рамкової конвенції ООН про зміну клімату та рішень Конференції Сторін Рамкової конвенції ООН про зміну клімату, зокрема: оцінка даних про антропогенні викиди та абсорбцію парникових газів; підготовка і подання національного кадастру антропогенних викидів та абсорбції парникових газів і національного повідомлення з питань зміни клімату відповідно до Кіотського протоколу. Національна система охоплює всі види діяльності, які призводять (можуть призвести) до антропогенних викидів парникових газів в атмосферне повітря із джерел (підприємства, цехи, агрегати, установки, транспортні засоби тощо), а також ті, що пов'язані з абсорбцією парникових газів.

Флора та фауна

Київська область має досить різноманітний рослинний світ. На території області налічується 400 видів рослин та грибів, що підлягають особливій охороні та занесені до Зеленої та Червоної книг України, а також 30 видів рослин, що занесені до додатків до Конвенції про міжнародну торгівлю видами дикої фауни і флори, що перебувають під загрозою зникнення (CITES).

Флора Київської області характеризується наявністю реліктів - видів рослин, характерних для більш ранніх геологічних епох, зокрема таких як: водяний горіх плаваючий, сальвінія, вовчі ягоди борові, багаторядник Брауна та загострений тощо. У зв'язку зі значним ступенем антропогенної трансформованості значна її частина рекомендована до включення до Червоного списку області, який на жаль досі не прийнятий.

Загальна кількість видів тварин на території Київської області, що занесені до Червоної книги України налічує 159 одиниць. Також налічується 12 видів амфібій та 9 (10) видів рептилій. Найбільш вразливими при збереженні слід вважати види, які знаходяться під охороною конвенцій та червоних списків природоохоронних організацій та червоних книг.

Відповідно до наявної інформації, на території Київської області зустрічається 281 видів птахів, з них 161 на гніздуванні, інші тільки під час міграцій, або зимівлі. До Червоної книги занесено - 28 видів птахів, які також охороняються Бернською Конвенцією.

Загальна кількість видів флори і фауни на території Київської області занесених до Бернської конвенції складає - 85 одиниць. Кількість видів тварин занесених до додатків Конвенції про мігруючих видів диких тварин (Боннська конвенція) на території Київської області налічує 28 одиниць.

Ймовірний майбутній розвиток, якщо ДПТ не буде затверджений

Навколишнє середовище здатне змінювати свій поточний стан за рахунок впливу на нього тих чи інших факторів, в тому числі факторів антропогенного походження.

Різнорманітність форм людської діяльності, які змінюють біотичні й абіотичні елементи природи, багато вчених об'єднують під загальною назвою антропогенні впливи, або антропогенні фактори.

До антропогенних факторів належать усі види створюваних технікою і безпосередньо людиною впливів, які пригнічують природу:

забруднення (внесення в середовище нехарактерних для нього нових фізичних, хімічних чи біологічних агентів або перевищення наявного природного рівня цих агентів);

технічні перетворення й руйнування природних систем ландшафтів (у процесі добування природних ресурсів, будівництва тощо);

вичерпання природних ресурсів (корисні копалини, вода, повітря та ін.);

глобальні кліматичні впливи (зміна клімату в зв'язку з діяльністю людини);

естетичні впливи (зміна природних форм, несприятливих для візуального та іншого сприймання).

У випадку, якщо документ державного планування «Детальний план території загальною площею 2,9983 га, для розміщення об'єктів рекреаційного призначення на території Димерської селищної ради Вишгородського району Київської області» не буде затверджено, то суттєвих змін в поточному стані довкілля не прогнозується.

Без проведення відповідних інженерних заходів, інженерно-геологічні умови будівництва на території ділянки більш ймовірно залишиться на тому ж рівні, що і сьогодні. Виконання необхідних заходів та раціональне використання земельних ресурсів при освоєнні території є особливо важливим для досягнення цілей та забезпечення умов сталого соціально- економічного розвитку села.

Одним із позитивних факторів затвердження ДПТ є те, що на території орієнтовною площею 2,9983 га буде виконано благоустрій території, а саме, будуть влаштовані споруди для відведення поверхневих вод, дощової каналізації, створені елементи благоустрою, буде забезпечено освітлення проходів, встановлено контейнери для сміття тощо.

Найголовнішим фактором є те, що за умови використання належним чином даної території призведе до збільшення робочих місць, зростання економіки регіону та розвитку інфраструктури.

Розділ 3. ХАРАКТЕРИСТИКА СТАНУ ДОВКІЛЛЯ, УМОВ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ НАСЕЛЕННЯ ТА СТАНУ ЙОГО ЗДОРОВ'Я НА ТЕРИТОРІЯХ, ЯКІ ЙМОВІРНО ЗАЗНАЮТЬ ВПЛИВУ

Детальним планом запропонований курс на збалансований та комплексний розвиток галузі сільського господарства, що дасть змогу забезпечити економічне зростання і потреби населення з одночасним поліпшенням екологічного стану сільського середовища в цілому, а також раціональне використання всіх ресурсів, враховуючи фізико-географічні особливості та ресурсну базу поблизу селища Димер, удосконалення соціальної, виробничої, транспортної, інженерної інфраструктури, поліпшення умов збереження та збагачення природних ландшафтів. Проектні рішення враховують будівництво нових об'єктів та інфраструктури. Виникнення негативного впливу, що, як наслідок, спричинить погіршення стану компонентів навколишнього природного середовища, умов життєдіяльності населення та стану його здоров'я після реалізації рішень детального плану не очікується та не прогнозується. Важливу роль в розвитку територій Димерської громади та забезпечення екологічної безпеки відіграють природні ресурси, зокрема такі як водні об'єкти та озеленені території, що створюють максимальні можливості для розвитку рекреації, саме тому задля

раціоналізації використання компонентів навколишнього природного середовища проектними рішеннями пропонується максимальне збереження існуючого середовища.

До можливих впливів на навколишнє природне середовище можна віднести вплив на атмосферне повітряне, водне середовище та ґрунти.

Ймовірний вплив на стан атмосферного повітря

Можливий вплив на стан атмосферного повітря за рахунок викидів автомобільного транспорту. Передбачені автостоянки для тимчасового зберігання легкових автомобілів. Рух транспортних засобів регулюється за допомогою дорожніх знаків і горизонтальної розмітки. На території проектування заплановано місцевий з'їзд з полосою гальмування та полосою розгону для належної організації безпеки дорожнього руху.

Розділ організації дорожнього руху буде організовано за окремим проектом.

Відстані від відкритих автостоянок передбачено відповідно до норм ДБН Б.2.2-12-2019 «Планування та забудова територій».

Аналіз впливу на клімат

Боротьба зі зміною клімату і запобігання зміні клімату - це система заходів, спрямована на скорочення викидів парникових газів і стримування процесу зростання середньої глобальної температури атмосфери Землі.

Глобальна зміна клімату та її місцеві прояви (підвищення середньорічної температури та тривалість спекотних поспішливих періодів, частота та інтенсивність.

Наразі, за матеріалами детального плану території суттєвого впливу на клімат та його місцеві прояви не спостерігається.

Водне середовище

Остаточні рішення щодо забезпечення водопостачанням, а також уточнені розрахунки об'ємів господарсько-побутового водопостачання, гідравлічні розрахунки мереж і споруд водопроводу пропонується виконувати (уточнювати) на подальших стадіях проектування (стадії «Проект» і «Робоча документація»)

Геологічне середовище

Під час планованої діяльності передбачається незначний та тимчасовий вплив на ґрунт, а саме можливе його ущільнення, на стадії проведення підготовчих та будівельних робіт за рахунок впливу від техніки, що використовуються для монтажних, підіймально-транспортних та землекопальних робіт.

Передбачені заходи, що виключають забруднення ґрунтів аварійними витокami з інженерних комунікацій, технологічного обладнання та поверхневими стоками:

- вертикальне вирішення в ув'язці з існуючим рельєфом;

- організація стоку поверхневих вод із влаштуванням зливової каналізації з очищенням стоків у локальних очисних спорудах;
- очисні споруди дощових стоків закритого виду;
- гідроізоляція підземних водоемких споруд бітумом.

При виконанні охоронних заходів стан геологічного середовища в районі суттєво не зміниться.

Планована діяльність не суперечить Кодексу України про надра.

Земельні ресурси

Рельєф ділянки відносно рівний.

Проектом передбачається комплекс заходів щодо захисту ґрунту від забруднення:

- здійснення вертикального планування з метою створення нормативних схилів для відведення дощових та талих вод;
- улаштування закритих систем водопостачання і водовідведення;
- викиди не вплинуть на геохімічний склад ґрунту;
- для підтримки належного санітарного стану території передбачається збирання побутового та промислового сміття у контейнери з подальшим вивезенням по мірі накопичення на полігон відходів;
- після закінчення будівництва загальна територія підлягає благоустрою із влаштуванням бетонного і асфальтобетонного покриттів проїздів, площадок та пішохідних доріжок;
- вільні території озеленюються трав'яними газонами з багаторічних трав та квітниками.

Рослинний і тваринний світ, заповідні об'єкти

Діяльність в галузі захисту зелених насаджень в містах та населених пунктах регламентують: Закони України «Про охорону навколишнього природного середовища», «Про рослинний світ», «Про природно-заповідний фонд України», Лісовий кодекс та Правила утримання зелених насаджень міст та інших населених пунктів України (затверджуються Державним комітетом України по житлово- комунальному господарству) тощо.

На ділянці відсутні особливо цінні ділянки зелених зон та вікові дерева. На території відсутні тваринні угруповання, які становлять екологічну цінність, або є об'єктом особливої охорони.

Прийняті рішення вказують на те, що планована діяльність прогнозовано не призведе до негативного впливу на флору, а також вагомих змін в якісному і кількісному складі навколишнього середовища.

Періодичні викиди в атмосферне повітря не спричиняють негативного впливу на рослинний світ.

Площадка будівництва об'єкту не розташована на території, що відзначається наявністю ареалів розповсюдження тварин.

Запроектований об'єкт, включаючи його інженерні комунікації не розміщуються у межах території та об'єктів природно-заповідного фонду.

Таким чином, діяльність не суперечить діючому законодавству з охорони рослинного і тваринного світу і підписаним Україною міжнародним угодам зі збереження видової різноманітності.

Поводження з відходами

Під час будівельних робіт утворюються відходи будівельних робіт, відходи обслуговування будівельної техніки та тверді побутові відходи, що будуть вивезені відповідними організаціями (службами) з утримання відходів.

Об'єкт планової діяльності не впливатиме на екологічну ситуацію району та не посилюватиме вже наявні екологічні проблеми даного регіону.

Для передбачення та уникнення негативних наслідків на стан здоров'я населення передбачено дотримання санітарно-захисних зон, зон санітарної охорони, санітарних розривів.

Загальний благоустрій та обмеження у використанні

Загальний благоустрій території передбачається за рахунок створення комплексного озеленення території проектування із подальшим дотриманням оздоровлення зелених насаджень.

У ході СЕО була проведена оцінка факторів ризику і потенційного впливу на стан довкілля. Окремі розділи детального плану проаналізовані з метою виявлення чинників потенційного впливу на довкілля.

З метою покращення стану навколишнього середовища документацією передбачається ряд планувальних та інженерних заходів, до яких відносяться:

Заходи, що впливають на всі компоненти середовища і в цілому покращують санітарно-гігієнічні умови:

проведення забудови згідно з зазначеним містобудівною документацією функціональним зонуванням;

інженерне підготування території та вертикальне планування, благоустрій, озеленення, влаштування твердого покриття проїздів;

Заходи, що покращують стан повітряного басейну:

озеленення та впорядкування зелених насаджень;

озеленення комунальної зони;

На території, що підлягає забудові, необхідно зняти родючий шар землі і використати його для рекультивації малоцінних в сільськогосподарському відношенні земель при створенні газонів, квітників.

На територію розробки ДПТ розповсюджуються такі планувальні обмеження:

- охоронна зона навколо (вздовж) інженерних мереж та комунікацій – лінія ЛЕП 35кВ – 15м.

Проектом також передбачено розміщення об'єктів, які мають вплив на обмеження у використанні земель:

- очисні споруди дощових стоків — санітарно-захисна смуга навколо інженерних комунікацій — 15м.

Негативний вплив внаслідок реалізації детального плану території не прогнозується.

Розділ 4. ЕКОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ, У ТОМУ ЧИСЛІ РИЗИКИ ВПЛИВУ НА СТАН ЗДОРОВ'Я НАСЕЛЕННЯ, ЯКІ СТОСУЮТЬСЯ ДОКУМЕНТА ДЕРЖАВНОГО ПЛАНУВАННЯ, ЗОКРЕМА ЩОДО ТЕРИТОРІЙ З ПРИРОДООХОРОННИМ СТАТУСОМ

Серед важливих екологічних проблем проектної території та прилеглих територій можна виділити наступні:

на території проектування відсутні мережі централізованого теплопостачання;

на території проектування відсутня централізована система відводу дощової та талої води (проектом пропонується);

на території проектування відсутнє роздільне сортування твердих побутових відходів на території селища (проектом пропонується);

забруднення атмосферного повітря стаціонарними та пересувними джерелами та вплив на здоров'я населення забруднюючих речовин від автотранспорту (нормується санітарними нормами).

За умови виконання природоохоронних заходів внаслідок розміщення об'єкта рекреаційного призначення в цілому, не прогнозується погіршення стану здоров'я населення, це зумовлено наступними факторами:

- теплопостачання здійснюватиметься від твердопаливних котлів.
- водопостачання та водовідведення здійснюватиметься від водопроводу, який підключатиметься до проектних водозабірних свердловин, що унеможливило забруднення ґрунтів;
- передбачено організований збір дощових і талих вод, що виключає можливість підтоплення території в період інтенсивних опадів, перезволоження ґрунтів, пониження їх несучих властивостей та росту ерозійних процесів ґрунтів;
- передбачається роздільний збір, тимчасове зберігання та подальша передача утворених відходів спеціалізованим/комунальним підприємствам на підставі укладених договорів;
- шумовий чинник незначний, додаткові заходи не передбачаються;
- проєктовані об'єкти не будуть джерелами радіаційного чи іонізуючого випромінення.

На випадок виникнення аварійної ситуації передбачено ряд організаційно-технічних заходів, спрямованих на ліквідацію виниклої ситуації та недопущення забруднення навколишнього природного середовища (з урахуванням визначення, безпосередньо, місця впровадження діяльності – встановлена обов'язковість наявності плану ліквідації аварійних ситуацій розробленого та узгодженого у встановленому законодавством порядку, наявність оперативного плану по боротьбі з пожежею, тощо).

Водночас, аварійні ситуації в процесі діяльності малоймовірні.

Аварійні ситуації, які можуть впливати на навколишнє природне середовище, можливі в разі стихійного лиха, вибуху, виникненні пожежі.

Для попередження виникнення аварійних ситуацій потрібне проведення технічного обслуговування устаткування, обладнання та транспортних засобів, а також повинні бути враховані вимоги Закону України «Про охорону праці» і передбачені заходи направлені на підвищення безпеки праці при проведенні будівельних робіт та експлуатації комплексу.

Протипожежні заходи

Значну шкідливу дію на навколишнє середовище може надати пожежа, в результаті якої в атмосферу потрапляє значна кількість продуктів горіння, а також у ґрунт з водою, при гасінні пожежі.

Відповідно до положень Закону України «Про пожежну безпеку» Правила пожежної безпеки в Україні є обов'язковими для виконання всіма центральними органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями (незалежно від виду їх діяльності та форм власності), посадовими особами та громадянами.

Забезпечення водою потреб пожежогасіння проектом передбачається за допомогою пожежного резервуару на території проектування.

Відповідно ВБН.В 2.2-58.1-94 п. 17.2.10 пожежогасіння на площадці комплексу треба здійснювати первинними засобами. Для цього на площадці встановлюється пожежний щит з ящиком для піску, а на видних місцях пожежонебезпечних споруд комплексу згідно "Правил технічної експлуатації комплексу" повинні бути розміщені вогнегасники.

Недоторканий протипожежний запас передбачається зберігати в резервуарі розміром 200літрів

Витрата води на зовнішнє пожежогасіння та кількість одночасних пожеж прийнято згідно з таблицями 7 та 8 ДБН В.2.5-74:2013 «Водопостачання. Зовнішні мережі та споруди». Витрата складає 10,0 л/с на одну пожежу, а кількість одночасних пожеж – 1 шт.

Розрахунковий час зовнішнього пожежогасіння – 3 години (пункт 6.2.13 ДБН В.2.5- 74:2013 «Водопостачання. Зовнішні мережі та споруди»).

Будівництво зовнішньої системи господарсько-питного та протипожежного водопроводу повинно бути передбачено на етапі підготовчих робіт будівництва об'єктів містобудування

Детальну інформацію, до заходів пожежогасіння пропонується уточнити на подальших стадіях проектування ("Проект" і "Робоча документація").

З метою мінімізації ризику виникнення аварійних ситуацій і аварій у ході експлуатації об'єкта проектування передбачено ряд організаційно-технічних заходів спрямованих на недопущення виникнення аварійних ситуацій:

– систематична діагностика стану обладнання з застосуванням сучасних технічних засобів;

– щорічне планування робіт щодо підвищення промислової безпеки об'єкту проектування (покращення умов праці робітників, оснащення їх

сучасними й безпечними засобами праці, підтримання в відповідному стані потенційно небезпечні зони дільниці по збору відпрацьованих мастил);

- щорічне планування засобів щодо забезпечення пожежної безпеки підприємства;

- розробка заходів щодо забезпечення безаварійної й безпечної роботи в несприятливих погодних умовах;

- розробка і своєчасне коригування планів локалізації та ліквідації аварійних ситуацій і аварій;

- розробка графіків учбових тренувань з опрацюванням дій на випадок аварійної ситуації (аварії);

- систематичне навчання персоналу методам, способам, засобам забезпечення безпеки виробничого процесу і безпечних умов праці (в тому числі підвищення кваліфікації й перепідготовка кадрів) з обов'язковою перевіркою знань;

- забезпечення нормативними й законодавчими документами, довідниками та навчально-агітаційними матеріалами в сфері безпеки;

- регулярні звіти керівників і відповідальних фахівців про стан промислової безпеки на об'єкті. У випадку аварійної ситуації вирішальне значення для максимального зменшення збитків мають:

- оперативність виявлення джерела забруднення навколишнього природного середовища;

- можливість якнайшвидшого усунення аварійної ситуації і недопущення переходу в катастрофічну.

На об'єкті має бути передбачено створення планів реагування на надзвичайні ситуації, затвердження планів евакуації, забезпечення працівників засобами індивідуального захисту. У випадку надходження розпорядження про евакуацію всі працівники діють відповідно до розпоряджень органів влади. Основний спосіб захисту персоналу - це вихід з небезпечної зони. Усі, не зайняті в локалізації аварії, негайно виводяться з небезпечної зони згідно з маршрутом виходу з небезпечної зони. Евакуація людей на випадок пожежі передбачається по шляхах евакуації через евакуаційні виходи.

Керівництво об'єкту, незалежно від форм власності і підлеглості забезпечує своїх працівників засобами індивідуального і колективного захисту, організовує проведення евакуаційних заходів, створює сили для ліквідації наслідків надзвичайної ситуації і забезпечує їх готовність до практичних дій, виконує інші заходи і несе пов'язані з цим матеріальні і фінансові витрати в порядку і об'ємах, передбачених законодавством.

Забороняється користування захисними засобами, інструментами, обладнанням та запобіжними пристроями у разі, якщо вони несправні, не пройшли перевірку або відпрацювали строк служби.

Для запобігання сторонньому втручанню у діяльність об'єкта проектом передбачається облаштування огорожі і відеоспостереження. Територія що прилягає до об'єкту має систему зовнішнього освітлення, що забезпечує достатній рівень освітлення для потреб охорони.

На основі вивчених картографічних матеріалів, в безпосередній близькості до земельної ділянки, що розглядається, об'єктів природно-заповідного фонду чи територій перспективних для заповідання з цією метою, не виявлено, тому і ризик від провадження діяльності не передбачається.

Розділ 5. ЗОБОВ'ЯЗАННЯ У СФЕРІ ОХОРОНИ ДОВКІЛЛЯ, У ТОМУ ЧИСЛІ ПОВ'ЯЗАНІ ІЗ ЗАПОБІГАННЯМ НЕГАТИВНОМУ ВПЛИВУ НА ЗДОРОВ'Я НАСЕЛЕННЯ, ВСТАНОВЛЕНІ НА МІЖНАРОДНОМУ, ДЕРЖАВНОМУ ТА ІНШИХ РІВНЯХ, ЩО СТОСУЮТЬСЯ ДОКУМЕНТА ДЕРЖАВНОГО ПЛАНУВАННЯ, А ТАКОЖ ШЛЯХИ ВРАХУВАННЯ ТАКИХ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ ПІД ЧАС ПІДГОТОВКИ ДОКУМЕНТА ДЕРЖАВНОГО ПЛАНУВАННЯ

Законодавчим підґрунтям для формування суспільних відносин для забезпечення екологічної безпеки є Закон України «Про охорону навколишнього природного середовища» від 25 червня 1991 р., який розглядає екологічну безпеку життєдіяльності людини як невід'ємну умову сталого економічного і соціального розвитку України і закріплює відповідні заходи правового впливу щодо її забезпечення.

При проектуванні, розміщенні, будівництві, введенні в дію нових і реконструкції діючих підприємств, споруд та інших об'єктів, удосконаленні існуючих і впровадженні нових технологічних процесів та устаткування, а також в процесі експлуатації цих об'єктів забезпечується екологічна безпека людей, раціональне використання природних ресурсів, додержання нормативів шкідливих впливів на навколишнє природне середовище. При цьому повинні передбачатися вловлювання, утилізація, знешкодження шкідливих речовин і відходів або повна їх ліквідація, виконання інших вимог щодо охорони навколишнього природного середовища і здоров'я людей.

Документом державного планування є Детальний план території, який є видом містобудівної документації на місцевому рівні, що визначає планувальну організацію та розвиток частини території. Проектні рішення ДПТ розроблено згідно Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища», а саме: Статті 3 «Основні принципи охорони навколишнього природного середовища».

Під час розроблення документації було враховано законодавчі та нормативні документи:

- Земельний кодекс України;
- Водний кодекс України;
- Закон України «Про основи містобудування»;

- Закон України «Про регулювання містобудівної діяльності»;
- Закон України «Про архітектурну діяльність»;
- Закон України «Про оцінку впливу на довкілля»;
- Закон України «Про рослинний світ»; - Закон України «Про тваринний світ»;
- Закон України «Про місцеве самоврядування в Україні»;
- Закон України «Про охорону навколишнього природного середовища»;
- Закон України «Про природно-заповідний фонд»;
- Закон України «Про екологічну мережу України»;
- Закон України «Про охорону культурної спадщини»;
- Закон України «Про забезпечення санітарного та епідеміологічного благополуччя населення»;
- Закон України «Про благоустрій населених пунктів». При проектуванні враховані вимоги:
 - ДБН Б.1.1-14:2012 «Склад та зміст детального плану території»;
 - ДБН Б.2.2-12:2019 «Планування і забудова територій»;
 - ДБН В.2.3-5:2001 «Вулиці та дороги населених пунктів»;
 - ДБН Б.1.1-15:2012 «Склад і зміст генерального плану населеного пункту»;
 - ДБН В.2.5-74:2013 «Водопостачання. Основні положення проектування»;
 - ДБН В.2.5-75:2013 «Каналізація. Зовнішні мережі та споруди»;
 - ДСТУ 3013-95 «Гідросфера. Правила контролю за відведенням дощових і снігових стічних вод з території міст і промислових підприємств»;
 - ДБН В.1.1-7:2016 «Пожежна безпека об'єктів будівництва»;
 - ДСП 173-96 «Про затвердження Державних санітарних правил планування та забудови населених пунктів».

Відповідно до нормативно-правової бази України було прийнято ряд зобов'язань:

пріоритетність вимог екологічної безпеки, обов'язковість додержання екологічних стандартів, нормативів та лімітів використання природних ресурсів;

виконання ряду заходів, що гарантують екологічну безпеку середовища для життя і здоров'я людей, а також запобіжний характер заходів щодо охорони навколишнього природного середовища;

планова діяльність не передбачає суттєве вилучення будь-якого невідновного ресурсу;

проектне спрямування на збереження просторової та видової різноманітності і цілісності природних об'єктів і комплексів;

узгодження екологічних, економічних та соціальних інтересів суспільства на основі поєднання міждисциплінарних знань екологічних, соціальних, природничих і технічних наук та прогнозування стану навколишнього

природного середовища в рамках проведення процедури Стратегічної екологічної оцінки проекту детального плану території;

забезпечення загальної доступності матеріалів детального плану території відповідно до вимог Закону України "Про доступ до публічної інформації" шляхом надання їх за запитом на інформацію, оприлюднення на веб-сайті органу місцевого самоврядування, у тому числі у формі відкритих даних, на єдиному державному веб-порталі відкритих даних, у місцевих періодичних друкованих засобах масової інформації, у загальнодоступному місці приміщення органу місцевого самоврядування, що розкриває питання щодо гласності і демократизму при прийнятті рішень, реалізація яких впливає на стан навколишнього природного середовища, формування у населення екологічного світогляду;

надання інформації щодо обґрунтованого нормування впливу планової діяльності на навколишнє природне середовище;

компенсація шкоди, заподіяної порушенням законодавства про охорону навколишнього природного середовища;

оцінка ступеню антропогенної змінності територій, сукупної дії факторів, що негативно впливають на екологічну обстановку;

поєднання заходів стимулювання і відповідальності у справі охорони навколишнього природного середовища;

використання отриманих висновків моніторингу та комплексу охоронних заходів об'єкту для виконання можливостей факторів позитивного впливу на охорону довкілля.

Детальний план розробляється з урахуванням природно-кліматичних умов, існуючого рельєфу території, особливостей прилеглої території та забудови, з додержанням технологічних і санітарних умов, з урахуванням взаємозв'язку основних та допоміжних споруд.

Законом встановлено, що використання природних ресурсів громадянами, підприємствами, установами та організаціями здійснюється з додержанням обов'язкових екологічних вимог:

а) раціонального і економного використання природних ресурсів на основі широкого застосування новітніх технологій;

б) здійснення заходів щодо запобігання псуванню, забрудненню, виснаженню природних ресурсів, негативному впливу на стан навколишнього природного середовища;

в) здійснення заходів щодо відтворення відновлюваних природних ресурсів;

г) застосування біологічних, хімічних та інших методів поліпшення якості природних ресурсів, які забезпечують охорону навколишнього природного середовища і безпеку здоров'я населення;

д) збереження територій та об'єктів природно-заповідного фонду, а також інших територій, що підлягають особливій охороні;

е) здійснення господарської та іншої діяльності без порушення екологічних прав інших осіб.

З метою охорони і оздоровлення навколишнього середовища детальним планом рекомендовано виконати ряд планувальних і технічних заходів. Зобов'язання щодо охорони атмосферного повітря - встановлення санітарно-захисної зони відповідно до вимог ДСП 173-96 «Державні санітарні правила планування та забудови населених пунктів», затверджених наказом МОЗ від 19.06.96 № 173;

- отримання дозволу на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарним джерелами;

- сплата екологічного податку за викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря по фактичним даним;

- здійснення постійного моніторингу за джерелами викидів забруднюючих речовин в атмосферне повітря;

- контроль обсягів викидів забруднюючих речовин з усіх джерел, що будуть розташовані в проектних межах. Контроль на дотриманням гранично-допустимих викидів (ГДВ) в атмосферу проводиться підприємствами (виробничий контроль).

Зовнішній контроль здійснюється відповідними державними контролюючими органами.

Контроль викидів забруднюючих речовин передбачає:

- заходи щодо контролю за викидами забруднюючих речовин в атмосферне повітря щодо забезпечення виконання вимог, передбачених Законом України «Про охорону атмосферного повітря», галузевими нормативними документами;

- впровадження сучасного обладнання та прогресивних планувальних рішень, що дозволить мінімізувати негативний вплив на довкілля. Зобов'язання щодо охорони водних ресурсів:

- дотримання вимог Водного Кодексу України;

- здійснення невідкладних робіт, пов'язаних з ліквідацією наслідків аварій, які можуть спричинити погіршення якості ґрунтових вод та ґрунтів;

- заборона скиду попередньо незнешкоджених вод;

- здійснення контролю за якісними і кількісними показниками скинутих стічних вод у каналізацію. Зобов'язання щодо належного поводження з відходами:

- операції щодо збирання, зберігання, транспортування та утилізації відходів повинні здійснюватися з дотриманням норм екологічної безпеки та Закону України «Про відходи»;

- організація спеціально відведених та відповідно обладнаних місць для тимчасового зберігання кожного окремого виду небезпечних відходів згідно з їх характеристикою небезпеки та відповідно до вимог діючих санітарно-

гігієнічних норм і правил з подальшою передачею спеціалізованим підприємствам відповідно укладених угод;

- ведення первинної форми обліку відходів 1-ВТ «Облік відходів та пакувальних матеріалів і тари».

На території проектування передбачається місце встановлення контейнерів для сміття.

Пропонується передбачити окремі контейнери для скла, пластмаси, паперу, металевих і харчових відходів.

Вивезення побутових відходів з території проектування буде здійснюватися на підставі договору, укладеного між власниками території проектування та організацією, яка має дозвіл на вивезення ТВП.

Шумозахисні зобов'язання:

– використання сучасного низько-шумового технологічного обладнання;

– захист від шуму та загазованості за рахунок створення зелених насаджень.

Підприємство зобов'язується пройти процедуру з оцінки впливу на довкілля відповідно до вимог природоохоронного законодавства.

Розділ 6. ОПИС НАСЛІДКІВ ДЛЯ ДОВКІЛЛЯ, У ТОМУ ЧИСЛІ ДЛЯ ЗДОРОВ'Я НАСЕЛЕННЯ, У ТОМУ ЧИСЛІ ВТОРИННИХ, КУМУЛЯТИВНИХ, СИНЕРГІЧНИХ, КОРОТКО-, СЕРЕДНЬО- ТА ДОВГОСТРОКОВИХ, ПОСТІЙНИХ І ТИМЧАСОВИХ, ПОЗИТИВНИХ І НЕГАТИВНИХ НАСЛІДКІВ

Згідно «Методичних рекомендацій із здійснення стратегічної екологічної оцінки документів державного планування», затверджених Наказом Міністерства екології та природних ресурсів України від 10.08.2018 №296, у даному розділі описуються наслідки для довкілля, у тому числі для здоров'я населення – будь-які ймовірні наслідки для флори, фауни, біорізноманіття, ґрунту, клімату, повітря, води, ландшафту (включаючи техногенного), природних територій та об'єктів, безпеки життєдіяльності населення та його здоров'я, матеріальних активів, об'єктів культурної спадщини та взаємодія цих факторів.

До негативних довгострокових наслідків впливу на навколишнього середовище відноситься фактор забруднення атмосферного повітря викидами забруднюючих речовин, утворення зворотних вод, відходів різних класів шкідливості тощо.

Не канцерогенні та канцерогенні ризики для здоров'я населення можна вважати мінімальними, відповідно, ймовірність виникнення негативних шкідливих ефектів у працівників та населення характеризується як надзвичайно мала.

Коротко- та середньострокові наслідки (1, 3-5, 10-15 років) при реалізації містобудівної документації відповідно до завдань замовника можливо очікувати допустимий короткостроковий негативний вплив на атмосферне повітря, земельні ресурси.

Позитивні наслідки реалізації детального плану території еколого-економічна оптимізація використання території проектування шляхом встановлення та дотримання системи планувальних обмежень; належна та ефективна функціонально-планувальна організація території з урахуванням існуючих та перспективних планувальних обмежень - санітарно-захисних зон джерел забруднення, охоронних зон інженерних мереж тощо; забезпечення благоустрою.

Можливі негативні наслідки реалізації 'проектних рішень містобудівної документації

ризика забруднення земельних ресурсів та підземних водоносних горизонтів у разі несвоєчасного впровадження належної системи очищення стічних вод;

при освоєнні територій фізичне переміщення верхніх шарів ґрунту, їх ущільнення та видалення.

Змін клімату і мікроклімату в результаті планованої діяльності, що розглядається ДПТ не передбачається, оскільки в результаті експлуатації відсутні значні викиди парникових газів.

Особливості кліматичних умов, які сприяють зростанню інтенсивності впливів планованої діяльності на навколишнє середовище, відсутні.

При виконанні підготовчих і будівельних робіт на проєктованих об'єктах вплив на довкілля проявлятиметься у викидах забруднюючих речовин в атмосферне повітря, порушення рослинного покриву, можливе забруднення ґрунтів ПММ, утворенням відходів, використанням води, шумовим навантаженням.

Виконання робіт носитиме короткочасний та локальний характер і проявлятиметься у короткочасних наслідках на довкілля.

Отже, загалом на довкілля передбачається помірний вплив, який може бути мінімізований з урахуванням природоохоронних заходів.

Розділ 7. ЗАХОДИ, ЩО ПЕРЕДБАЧАЄТЬСЯ ВЖИТИ ДЛЯ ЗАПОБІГАННЯ, ЗМЕНШЕННЯ ТА ПОМ'ЯКШЕННЯ НЕГАТИВНИХ НАСЛІДКІВ ВИКОНАННЯ ДОКУМЕНТА ДЕРЖАВНОГО ПЛАНУВАННЯ

На основі інформації, представленої у попередніх розділах та з метою сприяння досягненню цілей екологічної політики, встановлених на національному та місцевому рівнях, запропоновано ряд заходів для пом'якшення виявлених потенційних негативних наслідків для

навколишнього середовища та здоров'я населення, що впливають з реалізації містобудівної документації. Термін «пом'якшення» відноситься до усунення, зменшення, запобігання або контролю негативних впливів на навколишнє середовище, які можуть виникнути внаслідок впровадження містобудівної документації. Запропоновані заходи складаються з тих, що були визначені в процесі розроблення проекту містобудівної документації і рекомендацій, що виникли в результаті виконання СЕО.

Реалізація проекту детального плану території потребує виконання певних заходів, що стосуються інженерної підготовки та захисту території, виконання яких є невід'ємною складовою при створенні сприятливого для життя середовища. Охорона навколишнього середовища в межах ділянок під будівництво включає комплекс заходів по захисту вод і ґрунту від забруднення в районі будівництва, передбачених на стадії детального плану, об'ємно-планувального рішення.

Плановий комплекс заходів повинен реалізовуватись через дію законів України щодо екологічного стану та санітарно-епідеміологічного контролю території місцевого самоврядування.

Для забезпечення нормативного стану навколишнього середовища та обмеження негативного впливу запропонованих детальним планом до розміщення проектних об'єктів передбачено комплекс заходів, що включає:

Ресурсозберігаючі заходи:

раціональне використання території;

дотримання пропозицій щодо планувальної структури населеного пункту.

Захисні і планувальні заходи:

дотримання пропозицій щодо планувальної структури населеного пункту;

забезпечення виконання заходів із охорони атмосферного повітря, ґрунтів;

Відновлювальні заходи:

створення нових територій зелених насаджень різного призначення.

в межах території проєктованих об'єктів передбачається улаштування озелених територій спеціального призначення із влаштуванням газонів посівом багаторічних трав та висадка дерев і чагарників.

Охоронні заходи:

Охоронні заходи містять, головним чином, проведення багаторічного (постійного) моніторингу навколишнього природного середовища в зоні розміщення існуючих і проєктованих об'єктів з узагальненням результатів та із подальшим впровадженням заходів по обмеженню та недопущенню негативного впливу господарської діяльності на навколишнє природне середовище.

Заходи з охорони атмосферного повітря повинні забезпечувати недопущення перевищення забруднюючих речовин з урахуванням фонового забруднення атмосфери. Для зниження рівня забруднення атмосферного повітря необхідно передбачити:

- недопущення перевищення граничнодопустимих рівнів викидів забруднюючих речовин в атмосферне повітря відповідно до дозволу на викиди;
- регулювання викидів шкідливих речовин в атмосферне повітря з урахуванням прогнозу несприятливих метеорологічних умов;
- реалізація заходів, з метою мінімізації викиду забруднюючих речовин до атмосферного повітря при впровадженні технологічних операцій;
- постійний контроль за герметичністю і технічним станом обладнання;
- організація постійного контролю та збереження обладнання в технічно справному стані, а також його експлуатація у суворій відповідності до робочих інструкцій, технологічних режимів;
- інтенсивне озеленення та впорядкування земельної ділянки.

Заходи з охорони водних об'єктів, а також земельних ресурсів:

- максимальне збереження ґрунтового покриву;
- організація регулярного прибирання території;
- організація спеціально відведених та відповідно обладнаних місць для тимчасового зберігання кожного окремого виду небезпечних відходів згідно з їх характеристикою безпеки та відповідно до вимог діючих санітарно-гігієнічних норм і правил, з подальшою передачею спеціалізованим підприємствам, відповідно укладених угод;
- забезпечення встановленого порядку безпечного зберігання відходів (закриті контейнери, встановлені на майданчиках з твердим покриттям); - вертикальне планування поверхні із забезпеченням нормативних ухилів для ефективного відведення поверхневого стоку;
- здійснення засобами вимірювальної техніки, у тому числі автоматизованими, облік забору та використання води;
- наявність системи поверхневої каналізації для відведення забрудненого дощового і талого стоку з території на локальні очисні споруди з можливістю подальшого використання очищених стоків для поливу території;
- здійснення контролю якості дощових вод та контролю ефективності роботи очисних споруд, а також забезпечення постійного очищення мереж дощової каналізації;
- суворе дотримання технологічного регламенту.

Заходи з охорони біорізноманіття - устаткування та технологічні процеси, які призводять до генерації негативного шумового ефекту мають бути обладнані засобами шумоподавлення та віброізоляції, зокрема встановлювати обладнання на шумоізолюючих підставах, використовувати звукоізолюючі прокладки з гуми, пресованої пробки та інш.;

- у разі виявлення на території планованої діяльності рідкісних рослин і таких, що перебувають під загрозою зникнення (у відповідності до вимог статті 27 Закону України «Про рослинний світ») їх потрібно пересадити на ділянки з однотипними умовами місцезростання;

- максимальне збереження зелених насаджень, проведення озеленення території. З метою мінімізації впливу на довкілля у разі виникнення аварійних ситуацій

- наявність чіткого регламенту та необхідної кількості засобів на випадок виникнення необхідності оперативної ліквідації, у повному обсязі, з метою мінімізації можливого негативного впливу на навколишнє природне середовище, будь-якої аварійної ситуації;

- суворе дотримання робочих інструкцій затверджених на підприємствах, а саме інструкції з охорони праці, пожежної безпеки, які регламентують безпечне виконання робіт з експлуатації і технічного обслуговування обладнання комплексу;

- припинення будь-яких робіт при виникненні нештатних ситуацій (несправність, аварія, тощо) до приведення технологічного процесу до нормальних умов;

- у разі виникнення аварійної ситуації необхідно діяти у відповідності до розробленого регламенту, що містить вказівки сповіщення відповідних служб організацій, які повинні брати участь у їх ліквідації;

- забезпечення вимог щодо вибухо- та пожежобезпечності відповідно до категорійності об'єкта та вимог законодавства України;

- суворе дотримання режиму по допуску на об'єкт сторонніх осіб;

- дотримання інших природоохоронних заходів, передбачених відповідними регламентами та інструкціями.

Розділ 8. ОБҐРУНТУВАННЯ ВИБОРУ ВИПРАВДАНИХ АЛЬТЕРНАТИВ, ЩО РОЗГЛЯДАЛИСЯ, ОПИС СПОСОБУ В ЯКИЙ ЗДІЙСНЮВАЛАСЯ СТРАТЕГІЧНА ЕКОЛОГІЧНА ОЦІНКА

Територія проектування розташована в південно-західній частині громади, в адміністративних межах Димерської селищної ради, що входить до складу Димерської територіальної громади Вишгородського району Київської області.

Територія проектування вільна від забудови та зайнята трав'яною рослинністю, що надає можливість використати дану територію в повному обсязі.

Отже, вибір ділянки проведено з урахуванням варіантів можливого розміщення з урахуванням найбільш прийняттого, економного використання земель, забезпеченості підприємства робочим середовищем, а також соціально-економічного розвитку регіону.

Під час підготовки Звіту стратегічної екологічної оцінки надано прогноз впливу на всі компоненти довкілля, виходячи із особливостей планованої діяльності з урахуванням природних, соціальних та техногенних умов, визначено труднощі щодо прийнятності використання даної території (висновки якої можливо здійснити на цьому етапі), обґрунтовано економічні, технічні, організаційні, природо-охоронні заходи.

Альтернатива 1

Альтернативою обраному варіанту використання території приймався «нульовий» сценарій.

У випадку неприйняття та незатвердження ДПТ дана земельна ділянка не буде благоустроєна.

Отже, за результатами аналізу визначено, що в рамках сценарію «нульової альтернативи», коли детальний план не буде затверджено:

- це може призвести до зниження рівня його виробничої діяльності й погіршення співпраці з підприємствами у зв'язку з обмеженою сферою спеціалізації;

- природо-ресурсний потенціал земельної ділянки, її сприятливе місце розташування не буде приносити позитивну динаміку в соціально-економічну сферу регіону та країни загалом.

Альтернатива 2

Було розглянуто варіант розміщення об'єктів рекреаційного призначення в інших регіонах.

В даному випадку не буде впорядкована земельна ділянка, не організована система збору поверхневих стоків з подальшим очищенням та використанням для поливу території в теплий період року.

При обранні даної альтернативи вплив на навколишнє середовище очікується лише при провадженні планованої діяльності на такому ж рівні, як і при обранні базового сценарію.

Базовий сценарій веде за собою додатковий вплив на земельні ресурси під час проведення будівельних та монтажних робіт. Базовий сценарій не ставить за мету зміну сформованих меж земельної ділянки, який має сталу структуру забудови й вільні ділянки для можливості розміщення нових об'єктів в перспективі з метою вдосконалення виробничих й технологічних процесів, а також умов праці персоналу, дотримання всіх природоохоронних відстаней для забезпечення пожежної безпеки, захисту навколишнього середовища, запобігання виникнення надзвичайних ситуацій.

Основним критерієм під час стратегічної екологічної оцінки проекту містобудівної документації є її відповідність державним будівельним нормам, санітарним нормам і правилам України, законодавству у сфері містобудування та охорони навколишнього природного середовища.

Основні методи щодо здійснення СЕО:

1) аналіз проекту містобудівної документації щодо існуючої екологічної ситуації, а саме:

- здійснено аналіз природних умов території населеного пункту в проектних межах, включаючи характеристику поверхневих вод, ландшафтів, гідрогеологічні особливості території, природоохоронних територій та інших компонентів природного середовища;

- розглянуто можливий вплив на атмосферне повітря, використання та відведення води, утворення відходів; - оцінено можливі зміни в природних та антропогенних екосистемах;

2) збір зауважень та пропозицій від громадськості, уповноважених органів з питань охорони навколишнього природного середовища та питань охорони здоров'я;

3) розроблено ряд заходів, які забезпечуватимуть та мінімізуватимуть вплив на довкілля;

4) особи, які приймають рішення, ознайомлені з можливими наслідками здійснення планованої діяльності;

5) отримані зауваження і пропозиції до проекту містобудівної документації;

6) проведено громадське обговорення у процесі розробки проекту містобудівної документації.

В ході СЕО проведено оцінку факторів ризику і потенційного впливу на стан довкілля, враховано екологічні завдання місцевого рівня в інтересах ефективного та стабільного соціально-економічного розвитку та підвищення якості життя населення.

Ускладнення, що виникли в процесі проведення СЕО.

Серед ускладнень, що виникли в процесі проведення стратегічної екологічної оцінки, можна виділити наступні:

- відсутність методик, що дозволяють здійснювати довгострокові прогнози впливу об'єкту на довкілля;

- неможливість в повному обсязі оцінити акумулятивний вплив на навколишнє природне середовище населеного пункту у зв'язку з відсутністю офіційної інформації у відкритому доступі, що стосується екологічних аспектів.

Розділ 9. ЗАХОДИ, ПЕРЕДБАЧЕНІ ДЛЯ ЗДІЙСНЕННЯ МОНІТОРИНГУ НАСЛІДКІВ ВИКОНАННЯ ДОКУМЕНТА ДЕРЖАВНОГО ПЛАНУВАННЯ ДЛЯ ДОВКІЛЛЯ, У ТОМУ ЧИСЛІ ДЛЯ ЗДОРОВ'Я НАСЕЛЕННЯ

Екологічний та соціальний моніторинг для проекту документу державного планування здійснюється з метою забезпечення неухильного дотримання вимог законодавства під час реалізації проектних рішень та втілення всіх заходів щодо мінімізації впливу та наслідків на навколишнє середовище.

Загальною метою моніторингу екологічних та соціальних аспектів даного проекту є забезпечення/гарантування того, що всі заходи пом'якшення та мінімізації впливів та наслідків успішно втілюються та вони є ефективними та достатніми.

Екологічний та соціальний моніторинг передбачає можливі екологічні загрози та/або виявляє їх впливи, що не були передбачені раніше.

Створення системи моніторингу довкілля визначає порядок створення та функціонування системи з урахуванням стану довкілля та природоохоронної діяльності в районі, визначає основні завдання районної системи моніторингу довкілля, суб'єктів системи, їх завдання відповідно до конкретного ресурсу, принципи організації та функціонування системи, взаємовідносини між суб'єктами під час створення та опрацювання системи моніторингу, структуру системи, організаційний механізм її створення.

Система моніторингу довкілля - це система спостережень, збирання, оброблення, передавання, збереження та аналізу інформації про стан довкілля, прогнозування його змін і розроблення науково - обґрунтованих рекомендацій для прийняття рішень про запобігання негативним змінам стану довкілля та дотримання вимог екологічної безпеки.

Екологічний та соціальний моніторинг для об'єкту буде здійснюватися з метою забезпечення неухильного дотримання вимог законодавства під час монтажу, експлуатації та втілення всіх заходів щодо мінімізації ймовірних впливів та наслідків на навколишнє природне та соціальне середовище.

Відповідно до частини другої статті 17 Закону України "Про стратегічну екологічну оцінку", відповідальним за здійснення моніторингу наслідків виконання документа державного планування для довкілля, у тому числі для здоров'я населення покладено на орган виконавчої влади або орган місцевого самоврядування, який є відповідальним за розроблення документів державного планування та здійснює загальне керівництво і контроль за їх виконанням, або інший визначений законодавством замовник документа державного планування.

Екологічний та соціальний моніторинг також передбачає своєчасне виявлення нових проблем та питань, що викликають занепокоєння. Моніторинг має відбуватись на декількох рівнях та передбачати можливі екологічні загрози та/або виявляти під час його здійснення впливи, що не були передбачені раніше.

Моніторинг впливу на довкілля є обов'язковою умовою при здійсненні планованої діяльності:

- періодичне (щоквартальне) проведення контролю якості атмосферного повітря на межі встановленої санітарно-захисної зони, на договірній основі акредитованою лабораторією;

- періодичне проведення контролю за кількістю та якістю стічних вод, які скидаються до системи міської каналізації;

- контроль за дотриманням допустимих рівнів і тривалості дії шуму на договірній основі акредитованою лабораторією;
- ведення обліку відходів щодо операцій у сфері поводження з відходами, а також забезпечення належного збирання, перевезення та передачі відходів, утворюваних внаслідок здійснення діяльності, згідно чинного законодавства.

Моніторинг впливу на довкілля є обов'язковою умовою при здійсненні планованої діяльності на земельній ділянці, що розглядається ДПТ.

Відповідно до Закону України «Про Основні засади (стратегію) державної екологічної політики України на період до 2030 року», основою моніторингу є система показників оцінки реалізації державної екологічної політики, орієнтованих на індикатори сталого розвитку та завдання збалансованої екологічної політики.

Моніторинг базується на розгляді обмеженого числа відібраних показників (індикаторів) за кожним зі стратегічних напрямів і аналізі досягнення запланованих результатів. Для моніторингу наслідків реалізації ДДП для довкілля необхідно застосовувати екологічні індикатори, особливо ті, для яких є моніторингові дані. З метою виявлення зміни параметрів контрольованих процесів, для підприємства рекомендуються екологічні індикатори, які сприяють аналізу причин та екологічної обстановки на території, яка підлягає впливу планованої діяльності.

Більш точні екологічні індикатори будуть визначені на етапі проходження процедури оцінки впливу на довкілля або на іншій більш пізній стадії проектування для об'єкту.

Підприємства, установи і організації незалежно від їх підпорядкування і форм власності, діяльність яких призводить чи може призвести до погіршення стану довкілля, зобов'язані, у відповідності до чинного законодавства, здійснювати екологічний контроль за виробничими процесами та станом промислових зон, збирати, зберігати та безоплатно надавати дані і/або узагальнену інформацію для її комплексного вивчення.

Місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації та громадяни, які володіють об'єктивною інформацією про виникнення або загрозу виникнення небезпечних природних явищ, повинні негайно інформувати Департамент екології та природних ресурсів Київської облдержадміністрації та Головне управління ДСНС України в Київській області.

Розділ 10. ОПИС ЙМОВІРНИХ ТРАНСКОРДОННИХ НАСЛІДКІВ ДЛЯ ДОВКІЛЛЯ, в ТОМУ ЧИСЛІ ДЛЯ ЗДОРОВ'Я НАСЕЛЕННЯ

Під час реалізації проекту документу державного планування «Детальний план території земельної ділянки для розміщення об'єктів рекреаційного призначення на території Димерської селищної ради

Вишгородського району Київської області», опрацьованого з урахуванням географічного місця розташування території проектування, можливих транскордонних наслідків не виявлено.

Розділ 11. РЕЗЮМЕ НЕТЕХНІЧНОГО ХАРАКТЕРУ

Стратегічна екологічна оцінка є засобом, що дозволяє попередньо всебічно розглянути можливі аспекти впливу на довкілля планової діяльності, що дає змогу запобігти або знизити ризики негативного впливу на навколишнє середовище в процесі стратегічного планування та реалізації положень документів державного планування.

Метою стратегічної екологічної оцінки є сприяння сталому розвитку шляхом забезпечення охорони довкілля, безпеки життєдіяльності населення та охорони його здоров'я, інтегрування екологічних вимог під час розроблення та затвердження документів державного планування.

Необхідність здійснення СЕО визначається відповідно до статті 2 ЗУ «Про стратегічну екологічну оцінку», ст. 2, 11, 14, 17, 19 ЗУ «Про регулювання містобудівної діяльності», інших нормативно-правових документів та з урахуванням положень «Методичних рекомендацій із здійснення стратегічної екологічної оцінки документів державного планування», затверджених наказом Міністерства екології та природних ресурсів України від 10.08.2018 р № 296.

Детальний план території – містобудівна документація, що визначає планувальну організацію та розвиток території.

Детальний план території розробляється з метою уточнення планувальної структури і функціонального призначення території, просторової композиції, параметрів забудови та ландшафтної організації, визначення параметрів і формування принципів планувальної організації забудови, встановлення червоних ліній та ліній регулювання забудови, визначення всіх планувальних обмежень використання території згідно з державними будівельними та санітарно-гігієнічними нормами.

Даний детальний план території земельної ділянки для розміщення об'єктів рекреаційного призначення на території Димерської селищної ради Вишгородського району Київської області, розроблений ФОП Неронова Є.М.. на підставі рішення Димерської селищної ради «Про розроблення детального плану території» від 12.10.2023р. № 1489-33-VIII.

Основні показники детального плану визначені відповідно до завдання на проектування.

Оцінка стану довкілля свідчить про відсутність природних компонентів екосистеми, які б не зазнавали постійного негативного антропогенного впливу. У цілому, незважаючи на те, що останніми роками спостерігається тенденція до зменшення антропогенного тиску на довкілля, рівень

техногенного навантаження залишається високим, а екологічна ситуація незадовільною.

Аналіз існуючої ситуації стосовно стану навколишнього природного середовища, у тому числі здоров'я населення, виділив основну екологічну проблему - це забруднення атмосферного повітря автотранспортом.

Нижче наведені ключові потенційні екологічні ризики, яким була приділена особлива увага під час оцінки проектних рішень.

1. На атмосферне повітря:

- при роботі будівельної, автотранспортної техніки та механізмів;
- при пересипці інертних матеріалів;
- при проведенні зварювальних та газорізальних робіт;
- при проведенні ґрунтування та фарбування металевих поверхонь.

2. На ґрунти:

- земляні роботи (знятий ґрунт частково буде залишатися на території майданчика та використаний для його планування);
- за рахунок утворення відходів при виконанні будівельних робіт.

3. Водне середовище:

- утворення господарсько-побутових та виробничих стічних вод.

4. Поводження з відходами:

- утворення ТПВ, відходів від процесів зварювання, відходів тари з під лакофарбових матеріалів, металобрухту, відходів будівництва, зношеного спецодягу, промасленого ганчір'я.

5. Шумовий вплив:

- при роботі автотранспорту та будівельної техніки.

З метою охорони і оздоровлення навколишнього середовища та для забезпечення екологічної стійкості території до техногенного навантаження у проекті рекомендовано виконати ряд планувальних і технічних заходів, з урахуванням першочергового виконання заходів передбачених державними, регіональними та місцевими програмами.

В частині поведження з твердими побутовими відходами передбачається збільшення обсягів роздільного збирання та сортування відходів з метою використання їх компонентів, як вторинної сировини, унеможливлення потрапляння у навколишнє природне середовище небезпечних речовин, що містяться в ТПВ.

Отже, реалізація детального плану не передбачає негативних наслідків для навколишнього природного середовища, в тому числі для здоров'я населення.

Транскордонний вплив під час реалізації планованої діяльності відсутній.

Оцінка відповідності основних заходів документа державного планування щодо охорони навколишнього природного середовища, в тому

числі здоров'я населення, узгоджується із завданнями природоохоронної політики.

В результаті запропонованих змін призначення територій відповідно до проектних рішень детального плану зроблено висновок, що проєктована діяльність не завдаватиме вплив на довкілля.

Узагальнені результати оцінки факторів ризику кумулятивного впливу засвідчили, що реалізація детального плану території не має супроводжуватися появою нових значних негативних наслідків для довкілля.

Разом з тим, впровадження багатьох проектних рішень детального плану може призвести до покращення екологічної ситуації в населеному пункті.

Рекомендації СЕО.

Оцінка проводилась паралельно з підготовкою детального плану, тому проведені в рамках СЕО консультації і виконаний аналіз використано для оптимізації проєкту з точки зору впливу на довкілля, у тому числі на здоров'я населення.

За підсумками СЕО були запропоновані заходи щодо покращення стану навколишнього природного середовища. З метою визначення потенційного негативного впливу на стан довкілля планової діяльності, а також можливих конфліктів з цілями екологічної політики, зазначеними в інших документах стратегічного характеру, були проаналізовані окремі розділи детального плану. Така оцінка дозволила сформулювати ряд пріоритетних заходів щодо попередження, скорочення або зниження передбачуваних наслідків негативного впливу на стан довкілля, у тому числі здоров'я населення.

Моніторинг наслідків виконання документа державного планування передбачає здійснення спостереження за станом довкілля та факторами, що впливають на його компоненти, оцінювання та аналіз фактичного стану всіх компонентів довкілля, прогнозування стану довкілля та забезпечення науково-інформаційної підтримки прийняття управлінських рішень.

Об'єктами екологічного контролю, що підлягає регулярному спостереженню і оцінці при виконанні документа державного планування є:

- джерела викидів забруднюючих речовин в атмосферне повітря;
- обсяги утворення побутових відходів;
- дотримання акустичного режиму;
- каналізаційна мережа;
- очисні споруди;
- зона зелених насаджень.

Таким чином, запропоновані і узгоджені показники допоможуть відстежувати вплив на стан довкілля реалізації детального плану. Проведення моніторингу допоможе зберегти орієнтованість на вирішенні пріоритетних екологічних питань проблем регіону, і як наслідок, зменшити вплив антропогенних факторів при виконанні планованої діяльності на стан довкілля, в тому числі на здоров'я населення.

У цілому проектні рішення обраного варіанту відповідають нормативним вимогам та не порушують сталий розвиток громади.